

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Avgvstae Tavrivorvm, 1578

Recusatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96846](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96846)

Specul. lib. 1. Partic. 1.

- * An iudex possit precipere quod tale quid faciat sub pena eius arbitrio inferenda. nos. in l. i. i. i. de pœnis. in gloss. super ver. pœnam. & Alberic. de rola.
- * Iudex si in aliqua causa debet procedere summarie, & de plano, & procedat plenarie & ordinarie, an valeat, no. in clem. s. p. de verb. signifi. l. i. in cap. i. nouit. de iudi. & dicit quod nunquam nocet seruare ordinem iudiciorum.
- * Iudex debet interrogare a testibus de causa scientie, & si interrogant, & testis nihil, vel non bene respondit, tunc non potest repeti. l. i. in cap. cum clamor. de testi. si vero iudex non quesuit, tunc malitia & dolositas praesumitur, quia omittit ea quae suo officio incumbunt: si autem omiserit interrogare de circumstantiis non de substantialibus, vt de loco, & tempore, & confestibus, non sunt testes iterum interrogandi. Si autem omiserit interrogare de principali re vel facto, vt de titulo in praescriptione, tunc debet repeti: quia fuit culpa iudicis non partis. l. i. in c. per tuas. de testi. & in testibus interrogandis potest iudex supplere ex officio suo. l. i. in c. ibidem.
- * Iudex qui non pronunciat super principali, non potest petitori referuare restitutionem petitionis, ex principali: quia nunquam habuit petitionem seorsum a principali causa. l. i. in c. finem. de dolo & contum.
- * Iudici soli non creditur nisi quatenus confest, tamen creditur iudici & notario simul. l. i. in c. quoniam contra falsam. de probatio.
- * Iudex potest committere notario examinationem testium in eius absentia fiendam, l. i. in c. quoniam contra falsam. & in cap. causam. de testi. sine commissione autem non potest notarius testes recipere, quia hoc spectat ad officium iudicis, non notarii. l. hac consulti. de testi. & l. scire. s. pen. de excusa. r. t. sed quid si testes non possunt venire ad iudicium? Bart. in l. ex sententia. de testi. r. Ioan. An. & Host. in c. quoniam contra falsam. de prob. Bal. in l. i. i. dices. C. de si. instru.
- * Iudex si citat aliquem per schedulam suo sigillo sigillatam, licet non sit scripta manu notarii, valet. l. i. in c. 2. de fide instru.
- * Iudex quando habet duas vias ad procedendum, potest procedere ex vtraque, & vnum actum ex vna facere, & alium ex alia, de hoc in c. cum ex officio. de praescript. Bald. in l. multum. de condit. & demonst.
- * Iudex si videt testes titubare vel vacillare, debet facere scribere modum titubationis, & notarius debet scribere vacillationem testis, quando iudex sibi dicit. l. i. in c. quoniam contra falsam. de probat.
- * Iudex appellacionis quando tertius appellat, an pronuntiabit pro appellante sibi non fieri prauidicium, an rescindat in totum sententiam, etiam quo ad principale. Item an tertius persona veniens ex transuerso quae nunquam appellauit, possit tertio appellare. Item an sententia mandetur executioni in prauidicium vnius non alterius. l. i. in c. cum super. de re iud.
- * Iudex si condemnat de principali, & non de fructibus, nec de interesse, quae pertinent ad consequentiam petitionis, non pro ipsis agitur nouo iudicio. l. i. in c. grauis. de restit. spol.
- * Iudex duobus equè probantibus possessionem, diuidere non potest inter eos. l. i. in c. licet. de prob.
- * Iudex debet laborare interrumpere testes si vidensur ei suspecti. l. i. in c. cum causam. de testi.
- * Iudex licet deleget causam, non ideo poterit in causa testificari. l. i. in c. i. in c. cum causam.
- * Iudex ex officio suo debet inquirere de conditione testium, licet non excipiatur ab eo contra quem producantur. l. i. in c. cum causam. & l. i. s. si praeses. de magistra. conue.
- * Nota quod in quocumque iudicio summario persona cum qua litigatur, debet comparere legitime, vt not. Bart. in l. 2. super ver. feruis. de edic. diui. Adri. sol. & etiam not. in consuet. ad reprimendum. super ver. figura.

Bald. De officio omnium Iudicum.

OFFICIUM iudicis quoddam exhibetur proprio motu, quoddam ex postulatione partis. Nam si respicit vtilitatem publicam, sine auctore expeditur inquirendo. extr. de acc. qualiter. Item si propter publicam vtilitatem, & etiam aequitatem, vt in tutore dando, vel remouendo. ff. de susce. tut. l. 3. Idem si publicum decus. ff. de leg. 1. l. ciuitatibus. de v. i. i. legal. l. legatum. Idem si testatoris pietatem. ff. de pet. her. l. hereditas. in fi. extr. de testi. nos quidem. Idem si anime fauorem, vt in vsuris & male extortis: vt extr. de iureiu. c. ad nostram. c. 2. Quod vero rem familiarem alicuius respicit, & non publicam curam, petenti tantum impartiri debet. ff. de dam. insec. l. 4. s. hoc autem iudicium. & ibi per Bar. Et si lex imponitur iudici expediendi processum, & non petitur citatio, intelligitur iudex esse in mora, vt ibi.

¶ An in officio iudicis debeat offerri libellus? Dic qd non, vbi non est actor. Sed vbi est actor, & non reus, non offertur libellus parti, sed iudici. Sed vbi est vterque, actor & reus certus, super preparatoriis non offertur: vt not. ff. de inter. rog. actio. l. 1. sed super decisorius sic si principaliter imploreur, sed super incidenti non est necessarius libellus. ff. de auct. tu. l. defensores. Vide ff. de boho. pos. l. 3. s. pen. Item vbi officium iudicis summarie imploratur, non offertur libellus. nec quicquam. s. de plano. ff. de off. procon. cum similib. Item vbi certa persona est in causa: vt in 2. th. si omnes. & arg. de cur. fu. rio. l. obseruare. G. in s. 1. & s. 2. vide j. de libel. con. s. officium iudicis. Iudex ex officio supplet pro reo. ff. de pet. her. l. 1. Item pro actore in eo, quod post litem conte. cōtingit. ff. de x. l. ed. l. adiles. s. item sciendum. C. de app. l. ampliore. cum sim. G. scilicet quando officium iudicis imploratur summarie, residet iudice ex gestis vel allegatis: semper tamen supplet, secundum Old. Si iudex admittit ineptum libellum, & super eo apertissime probatum est, non valet probatio. s. eod. in s. de feruit. ver. quid si libellus, & not. extr. de iud. c. examinata. per Io. An. in nouella. Si vero libellus est aptus, sed processus ineptus, adhuc non valet probatio, nisi per confessionem. de rest. spo. c. Pisanis. Vide l. i. in c. 1. de iur. cal. in abbreviatore, post Bal. & j. de accusator. s. quid si statutum. & j. de libel. concep. s. exceptio ineptitudinis. & de sent. s. quid si libellus. ¶ Si delegatus pronunciat super ineptitudine libelli, non desinit esse iudex: quia est interlocutoria. vtr. quid si

proprio G. ubi iudex procedit ex officio de facto non exigitur ordo: tamen probatio requiritur: in s. postremo. uer. & idem dico ubique. G. allegat in auth. de colla. s. hoc quoque, & debet esse probatio plena, ubi plene legitur: & semiplena, vbi semiplene, & potest reparari. ff. ad ex. l. thesaurus. ubi de hoc. & ff. ad Carb. l. 3. s. dicitur. G. & doct. Et an iuramentum tantum habeat pro semiplena probatione. uer. sexto quar. indum. G. Si in iuramento sit mentio, quod procedatur summarie quid significat statutum? Dic idem quod ius commune, quando ius commune utitur eodem sermone. s. hoc quoque praetermittendum. G. quia uerba iuris civilis idem significant in legibus & statutis. Bal.

¶ De Recusatione. Rubrica.

Dicto de iudicibus, & eorum officiis, consequens est videre de eorum recusationibus. Videamus ergo, **Quid sit recusatio, Quis possit recusari, Ex quibus causis, Et quando Et qualiter Et quis sit recusationis effectus.**

ADDITIONES.

- a Pileus satis de hac materia parte 2. sub rubr. per quas personas contestatio fieri possit. Tan. parte 2. de recusatione iudicium. Ro. Bñ. in princ. sui operis. 4. & 5. & 6. rubricas posuit hoc ordine. Primò de recusatione ordinarij. Secundò de recu. delegati. Tertio, an causa suspencionis sit inferenda: & qua liter libellus recusationis concipiatur, & aditus mulem fuit auctor in hoc ritu. per easdem. de Ver. de Bo. & l. de Deo. dican. statim j. s. 2. Vber. de Bo. in prin. fu. operis. Bonagur. parte 3. ru. qu. aliter offeratur libellus recusationis. Aegi. rub. 2. 3. cum tribus sequentibus. Alber. Gal. rub. de iud. ord. & deleg. uer. sed an ordinarij. cum tribus sequentibus. & ver. pone q. ante. & seq. Guil. Ang. satis sub ru. de recusationibus. G. u. de Suzaria, de aduocato rei. uer. si vero. cum sequentibus.
- b Effectus. ¶ Ad litteram secundum membra prosequitur Hesi. in Summa de offic. del. ga. in fin. Sed Gul. Asgl. addit, quod sit officium recusati, quod dicitur ut de offic. delega. suspencionis, & de app. cum speciali. & cap. legitima. libro 6.

RECUSATIO, est a iurisdiccione, vel audientie causa suspencionis proposita de iudicio. C. de iudi. apertissimi. l. 3. q. 5. quia suspecti. extra. 2. de offic. deleg. suspencionis. c. iuper quaestione. s. 2. 3. & 5.

ADDITIONIO.

- a Recusatio est. ¶ Richar. distin. 4. quaestio. 5. dicit, quod recusare, est iudicium suspectum ante lit. contestata. proclamare. Tanc. in suo iudicario ordin. Rub. de recusatio. dicit, quod recusatio, est audientia: vel iurisdiccio. declinatio per exceptionem suspencionis opposita. Summista, Ber. G. o. r. & Hostien. in tit. de appel. non d. finitur recusationem: tamen in tit. de offi. deleg. Hostien. d. finitur prolixius, quam hic. Guil. Ang. lic. in hoc tit. d. finitur, q. recusatio, est cognitio iudicialis recusatio. Multa possent hic fundari, quae omittit: tamen dicit, q. aliud est d. finitur recusationem, & aliud legitimum recusationem: & hanc, vt scias, d. finitur Hostien.

¶ Recusari potest quilibet iudex secundum canones.

S Y M M A R I V M.

- 1 Declinave nemo potest ordinaria iurisdictionis examen post litem contestatam: ante autem sic.
- 2 Delegatus non praesumitur aliter iudicare, quam iudicaturus esset ordinarius.
- 3 Actor an possit delegatum a seipso postulatam recusare.
- 4 Recusari non potest delegatus, ubi causa omissa est appellatione remotas: quia ubi tollitur appellatio, & recusatio.
- 5 Causa sic commissa, & ex certa sententia, ut non possit iudex recusari, an aliquo casu possit recusari.
- 6 Alius a principe an possit causam sic committere, vt non valeat delegatus recusari.
- 7 Auditor recusari potest nisi de partium datus sit assensu. Merus executor non debet recusari.

1. §. Recusari potest quilibet iudex secundum canones, vt in pra. cōcor. De ordinario patet ext. de fo. cōp. si quis contra. & c. licet. 2. q. 6. placuit. 1. r. q. 1. penult. extr. de ap. cum specialis. & c. ad hoc in vna. & in pra. c. quia suspici. Idem videtur etiam secundum leges. C. de in. omn. iud. ne. mo. vbi dicitur, ¶ Nemo post litem contest. ordinarij. iurisdictionis

ADDITIONIO.

- a Recusari potest, ¶ Recusantur rationes vtriusque opinio, & quomodo & vtraque respondeatur. posuit Ros. in prima rub. in prin. alleg.

tionis declinet examen. Ergo à contrario ante lit. contest. declinet. & ad idem facit ff. eodem qui iurisditioni. C. de sen. & inter lo. omnia in l. i. & consequenter. & hoc secundum Mar. sed se- cundum lo. & Ber. & Accur. non recusatur sed si suspectus est, epi- scopus ei associatur. C. de iudi. auth. si vero. & no. in l. i. apertissimi & tunc cum eum, auth. & consequenter. loquitur in delegato, & ipse assumit se arg. a contrario illas. nemo ergo ante lit. con- te non ordinari recusatur. Vber. dixit, q. ordinarius recusatur an- te litis contest. maxime in foro, ubi sunt plures iudices: ubi cessat ratio, quare fuit inuenta associatio in l. apertissimi. & in præ l. ne- no. & vide quod est si in ¶ De delegato etiam est expellim. C. de iu. cum specialis. & l. apertissimi. secundum canones in prædic. ca- suspicionis. & de ap. postremo licet sit ar. contra: ex quo papa ex certa scientia cum dat. x. c. iiii. di. c. i. ubi de hoc ff. de offic. eius, cui ma. est iuris. & si prætor. & C. de cri. sacrileg. l. 2. ¶ ff. de offic. præf. prætor. l. vnica prope si & arg. extra. de rescriptis super liti- ris. prope fin. quia non est verisimile, quod aliter iudicet, quam papa iudicaturus est: ut ibi dicitur. Sed ad hoc facilius est respon- sio. Quod autem dixi, delegatum recusari posse, verum est, nisi sit datus ad petitionem partis: quia is, qui petit, nequit cum recula- re. 3. q. 3. c. inducit. §. offeratur. extr. de causa poss. & propie. ca. cū olim. extr. de off. deleg. cum olim. 2. nisi ex noua causa extr. de offi. delegati. in ante. & ar. ff. de arbit. i. ¶ Nunquid ergo actor po- terit recusare? arg. quod sic C. de iu. l. apertissimi. in princ. ubi di- citur litigatoribus. Sed dic contra. C. de sportu. l. i. & C. de asser. tol. c. l. si ff. de off. procon. l. i. in. secundum Vber. ¶ Sed cum dixeris d. episcopus associandum, quid erit, si causa sit episcopi? Respo- deo: tunc alter iudex associabitur, non ipse. & sic obtrinit. arg. in auth. de exhi. & intro. re. §. sancimus. & auth. in me. li. non fie- ri. sac. iust. §. super hoc extra. de foro compe. si quis contra. Vel dic, quod recurretur ad inferiorum: vt in q. 1. peruenit. uel ad ar- bitros. xj. q. i. si clericus. ¶ Sed quid si causa commissæ est appel- latione remota, nunquid poterit delegatus recusari? Videtur q. non: quia ubi tollitur appellatio, & recusatio ut extr. de ap. super eo. el. 2. & c. nouit. arg. contra. 2. q. 6. si quis in quacunque causa. & C. de ien. & interlo. om. in l. si dicit ibi. ¶ Vel dic, quod ubi appel- latio interdicat, & vana recusatio: quod dic vt præ l. si quis in qua- cunque. Vel dic tertio, ut no. in præ c. super eo. & in præ. uer. item 3. quod est ibi. ¶ Quid si sine causa committitur, ut non possit re- cusari: & hoc ex certa scientia? dic quod non poterit recusari: ar- gum. ff. de offic. præf. prætor. l. i. in. & x. c. iiii. dist. i. capi. j. cum suis conor. & xvij. q. iiii. cap. si quis suadente. §. qui autem. sicut nec appellatur, cum appellatio interdicatur. ff. a quibus ap. non li. f. l. i. §. pe. extra. de ap. super eo. & c. pastoralis. & c. nouit. hoc sic a principe committitur: secus si ab alio, quod fieri non potest, ut in præ l. & ff. a quibus appell. non licet. & C. de sen. præf. præ l. vnica extra. de off. dele. super questionum §. nos autem. Sed forte tunc ei associabitur episcopus, cum sic a principe committitur C. de iudic. auth. si vero. Vel dic, quod nihilominus potest recusa- ri, si iusta causa subest. §. argumen. extra. de off. deleg. ex parte. 2. Nam & licet inhibita sit appellatio, nihilominus ex causa potest legitima appellari. extra. de appell. vt de bitus. & c. cordi. in princ. 2. quest. 6. non ita. & placuit. Et appellatio & recusatio, quo ad hoc, pari passu ambulant. extra. de appell. super eo. ¶ Sed si certa causa exprimat, propter quam non possit recusari, tunc non re- cusabitur propter illam: & sic intelligo precedentia iura. & ff. si quis cau. sed & si quis. §. quæritum. & vide in præ. uer. item quod est ibi. ¶ Sed nunquid alius a principe potest sic causam commit- tere, ne delegatus valeat recusari? Et uide tur quod sic. Cum enim se recusari non possit, iuris. suam cum eodem iure potest alii demandare. Sed dic contra, ut iam dixi. Nam & a papa non ap- pellatur: & tamen ipse non potest sic committere, quin appella- ri possit ex causa: ut ff. a qui ap. non licet. l. tractandum in fi. & C. de sent. præ. prætor. l. i. & in prædicta de ex parte. 2. ¶ Item au- ditores etiam recusantur, nisi de partium sit datus assensu. extra. de off. deleg. super questionum §. 2. 3. & 5. Item assessor. C. de asser. l. si. Quod si ipsi abint. debet reus accusare eos coram loci iudice: ut C. de iudic. cum spec. alii Item si subdelegatus a delegato prin- cipis recusatur, coram delegato fit recusatio. & suspicionis probatio extra. de off. deleg. super questionum §. quem vero. Idem forte in delegato ab ordinario: vt coram ordinario proponatur & probetur. Item merus executor non recusatur. extra. de ap- pel. nouit. prope finem.

ADDITIONES.

- 1 Dixit ¶ In suo opere ultra medium ubi tractat de off. aduoc. rei, quod pe- nit lo. de Deco lib. 3. Rub. de excep. contra iudicem. in fi. & quia non plus di- cunt ad materiam eos omisit super rub.
- 2 l. 1. ¶ Dicit Gul. Na. illam legem loqui, cum princeps ex certa scientia dat

iudicem sibi no. um ad legem seq. dicebat, quod exequens mandatum iungi- tur vide pape seu principis: sed inhabilis ad exequendum, ut suspensus, non est talis. Respon. ad primam: non videtur sufficiens. Notitia enim quam ha- bet princeps de iudice, non impediret reculationem: nisi dicas, quod habe- ret notitiam cause reculationis, vt quia causam meam scieret commisit fra- tri meo. Dic ergo, quod dicere iudicem sibi suspensum, non dicit indignita- tem personæ, sed præbet tuitionem recusanti contra timorem, qui ex causa probabili ipsum terret. Et circa quod multum sibi iura fauent, quæ vide §. 1. & per decret. de off. dele. ex parte. secundo, sit responsum ad alia contra- ria. & vide de off. dele. cum ol. m. in 2. gl. sic ergo. & quod super ea dixi.

c Vber. ¶ In iudice iam adito, dicas hoc verum ex noua causa, per intra §. ver. pro. allegata, in fi. in aduendo. si est ordinarius. dic ut dixi de foro compe. si quis contra. super ver. recusatus.

d Episcopi. ¶ Agentis, alias non procederet quæstio propter illud generale, actor forum rei.

e Vt ibi. ¶ In textu & in vlt. gl.

f §. penultimo. ¶ Alias vlt. & ibi de hoc.

g Subest. ¶ Idem Gal. Na. hic tit. post prin. allegat. de app. postremo. ¶ Adde quod princeps scribendo ex certa scientia non tollit reculationem, causa legi- tima subsistente. tenet Lapis in c. iud. ex. de officio delegati in 6. Bal. in le- genda final. C. de sen. & interlo. omnium iudicum, quæstio. 7. glossa in cap. ad hæc. de rescrip. Si autem facit mentionem in specie de suspensione, puta non obstante quod sit contumacius: tunc valebit commissio, nec poterit recusa- ri: vt tenent præfati doctores. & domi. Anto. de sancto Georg. in c. postremo. de ap. Contrarium tamen tenet Panor. in d. c. ad hæc. do. meus in d. c. iud. per gl. 2. q. 6. si quis erga.

h Possit. ¶ Forte de factis: quia non subest causa. Vel loquitur secundum leges iuxta no. s. in pr. vel præfectus prætorio, de quo sequitur. & ad litera ille ier. fuit Ros. in quarta rub. de qua in prin. dixi.

i Tractandum. ¶ Lex prima est.

k Parte 2. ¶ Vide quod ibi no. in §. 2. gl. & ibi dixi super illis.

l Delegato. ¶ Qui subdelegatur non in totum: & hoc nullum dubium. sed In- no. idem putat, si subdelegatur totum, & res est integra, vt post eam ibi scrip- si in §. si super verbo, auctores. Et pro eo facit de off. del. quamuis lib. 6. Sed dices, Quomodo erit res integra, cum citatus sit, qui reculationem pro- ponit? So. s. ob objectioni, vt patet ex illa gl. Inn. Procederet ergo hoc, quia de pars certitata de commissione citationem præueniens, vadit coram sub- delegante, recusans subdelegatum. Et idem si coram subdelegato sic præue- nit citatione: & q. 10. ar. hæc casum reculationis non est abfurdum, imo æquum tenere opinio. Are. de qua dixi in præ. de decre. quæstio. super gl. pen. q. ad perpetuandam iurisdictionem subdelegati requiritur citatio: nec sufficit alter actus. Certe tamen est, q. ex contrario iustitia nõ parit: quia iur. ad arbitros, ac si ille fuisset principalis delegatus. In casu autem mortis sub- delegantis, de quo etiam loquitur ipsa decretal. quamuis damnosa esset illa opinio, q. ad perpetuandam requiritur actio, secundum nos. ¶ Adde q. opinio, Inn. tenet simpliciter Panorm. ca. super quæstionum, §. quem vero.

m Forte. ¶ Sine forte, in quantum de probatione loquitur, & decre. si. contra vnum in fi. de off. deleg. lib. 6.

¶ Recusatio ex quibus causis fieri possit.

S Y M M A R I V M.

- 1 Causa suspicionis, qua allegatur a partibus hinc inde, si pars sit, nõ potest vtraque pars causam alie. que cum effectu.
- 2 Causa suspicionis ad repellendum delegatum, non est æque sufficiens ad ordinarium remouendum.

2. §. Causa reculationis unica est tantum, scilicet suspi- cio. Hoc tamen surgit ex multis & varijs cau- sis, ex quibus potest delegatus, uel ordinarius, uel auditor, uel asser- sor, uel arbiter recusari: quas dic vt in rubricis specialibus. r. r. ¶ Itat. & no. extra. vt lite non contest. c. j. Hoc autem hic no. q. ubi causa suspicionis quæ allegatur, hinc & inde par est, neutra pars potest eam allegare cum effectu ff. de ritu. nup. non solum. §. de vno. ff. de cur. fur. l. si. circ. prin. C. de excu. tu. l. humanitas. ¶ Item nota ¶ quod non omnis causa, quæ sufficit ad repellendum delegatum, sufficit ad ordinarium remouendum argum. extra. de ap- pella. ut debitus. Puto tamē, quod ordinarius potest remoueri, si sit pater, uel patronus, uel corruptus, uel nimis odiosus, uel fa- uens uel si fuit prius in eadem causa aduocatus, uel procurator, uel iudex: vt supra, de iudice dele. §. recusari. & in quibusdam aliis ibi positis casibus.

ADDITIONIO.

- 2 Remoueri. ¶ Id est, recusari. Adde plene per dominū Ant. de sancto Geor. in c. postremo. extra. de app.

¶ Recusatio quando fieri possit

S Y M M A R I V M.

- 1 Dicere, quod post litem contestatam non est locus deliberationi, falsum est.
- 2 Recusatio secundum canones fit tantum ante lit. contestatam.
- 3 Recusare non potest iudicem qui coram eo processum incepit, uel alias ip- sum approbavit.
- 4 Obtinens in aliqua exceptione, non potest amplius recusare.
- 5 Consentire non videtur in iudicem, qui sibi edi genus possidet ad actus. Fit Specul. primo pars.

ort: men
G. allegat
neleget:
is. ubi de
ntum ha
n fiat o
Die idem
de. §. hoc
cant in le

dere de
o, Quis
Et quis

ntestatio
sui ope-
rdinarij.
la: & qua
or in hoc
Vber. de
us recusa
d. ord. &
te. & seq.
ccato rei.

Summa
ari. quod
egitima.

ntie cau
perriffi
spicio-

iudicem
in. Rub.
clinatione
ostien. iu
eg. Hof.
t. q. recu
ari, que
mam re-

contesta
Et orat-

remota:
usari, an
delega-

ones,
ter ext.
rument.
quia fu-
iud. ne-
iurisdi-
ctionis

modo 22

Specul, lib. i. Partic. I.

3. §. Fit autem recusatio vsque ad xx. dies, secundum leges C. de sen. & interlo. omni in athen. consequenter. & hoc siue sit lis contestata, siue non: in modo intra viginti dies proposita, secundum quosdam. Sed hoc est falsum dicere, quia post litem contestatam non est locus deliberationi. Ad quod dantur predicti xx. dies, ut patet C. de lit. contest. au. hen. offeratur. Igitur nec recusationi. Præterea hoc expressum est C. de iudicis. apertissimum. Item nec semper fit vsque ad xx. dies: cum illi possint abbreviari a iudice. ext. de proc. dilectus. ext. de appe. cum sit Romana.

2 Sed & secundum canones ante lit. contest. tantum fit recusatio, cum sit dilatoria, & non post lit. extra. de re iudi. inter n. enasterium. ubi de hoc nisi ex noua causa post litem con. suspicionis causa offeratur in præ. c. in iudic. & ff. de arbi. licet autem. C. de re. l. si quis testibus. ff. de uac. mune. l. pen. §. si uel nisi quis iuret eadem de nouo ad eius notitiam peruenisse. ext. de excep. pastoralis. sed nec semper ante lit. contest. nam si intra diem a iudice ad hoc præfixam eam non proponat, ulterius non audietur: ibidem, & extra. qui matrimo. accus. pos. cum in tua. Item secundum Tan. si alii quem processum habuit coram iudice, uel eius iudicium subierit, & videtur eum approbare: tunc ulterius ipsum non poterit recusare: arg. ff. de iur. om. iu. si conuenierit. a contrario sensu: quia hæc exceptio de sui natura, omnes alias præcedit: patet extra. de proba. quoniam contra. ex ordine uerborum. & 3. q. 5. quia suspecti. lo. 3. dicit, quod si coram eo obtinet in aliqua. except. amplius non poterit eum recusare. ff. de iudic. sed & si susceperit. in princip. ar. ff. de neg. gest. P. o. p. ff. loc. & cōduc. ea lege. in ff. ad l. lu. de adu. l. i. v. x. in fi. C. de sen. & inter. om. iud. l. pe. & auth. ibi posita. extra. de offi. deleg. gratiam. & c. causam. 3. q. 8. c. ius. Secus, si succumbit.

d argu. 3. q. 3. c. iudicia. §. offeratur. Ia. de Al. & Vber. de Bonacur. dicit, quod licet quis alias exceptiones proposuerit, adhuc potest ad hanc redire vsque ad lit. contest. siue transferint xx. dies, siue non: imo reputant fatuum, qui eam ultimo non proponit. Nam si primo proponit, & succumbit, iudicem prouocabit. extra. de offi. deleg. l. si quis alius exceptiones proposuerit. Ego dico, quod tutius est eam primo proponi: ut dicit T. & in hoc. c. cor. Goff. Ber. Vin. & Inno. Nec ob. p. xima obiectio de prouocatione iudicis: quia poterit ab eo appellari. ext. de offi. del. cum super abbacia. in casu. Itē

4 non placet simpliciter quod dixit lo. quod si qui obtinet in aliqua except. non potest amplius recusare. Nam constat quod xx. dies, in quibus secundum iuraciu. fit recusatio, datur post libelli obligationem, & postquam cautum est iudicio sisti in præ. auth. offeratur. & hinc de excu. tu. §. qui autem si. de iudi. sed & si susceperit. Si ergo iudex interloquatur pro reo libellum esse dandum, uel esse cauendum nihilominus adhuc poterit eum recusare: ut in præ. auth. offeratur. extra. de libel. obl. c. i. & arg. extra. de appe. ad hoc

5 & 7. Quia non videtur in iudicem consentire, qui sibi edij genus postulat actionis. ff. de iudic. non videtur. Sed nunquid post xx. dies poterit recusari? De hoc infra de dilationibus, §. nunc videamus. in fine.

- 5 *Legistarum quorundam opinio de centum non esse necesse causam recusationis etiam ordinarij proponi, seu probari.*
- 6 *Flelim in homines uerbis.*
- 7 *Iudex coram quo suspitionis causa est proposita, debet scire, an causa ipsa sit sufficiens.*
- 8 *Forma pronouocationis arbitratorum, auditis partium disputationibus in causa recusationis post conclusum.*
- 9 *Subdelegatus si recusetur, an ei dabitur libellus recusationis?*
- 10 *Processus sine per delegatum, siue per ordinarium post recusationem propositam habitus tenet, nisi alias transferatur.*

4. §. qualiter autem debeat fieri recusatio, uideamus. Et quidem sic. Nam proposita coram iudice sufficienti causa suspicionis, recusatio facienda est in scriptis extra. de probationibus. quoniam contra. & C. de iudic. l. apertissimi ibi, libello recusationis, & c. & l. cum specialis. ibi, recusationis libellum, & c. & in libello ipso continetur quis, quem, & in qua causa, & quare recusat: & si uult, nomen arbitri, quod eliget, & proponatur talis causa, que probata debeat sufficiens reputari extra. de appella. secundum. & c. cum specialis. ff. de libera l. causa. l. si pariter. ff. de susp. ut. l. 3. & 5. & extra. de fo. compe. licet. sicut fit in appellatione. extra. de appel. ut debitus. Illa etiam probabitur esse vera coram arbitris: ut in præ. ca. suspicionis, & non coram iudice, qui forsitan prouocatus obesset. ut ibi. Sed quis cognoscat, an sit sufficiens, uel admittenda, uel non? Dico quod eo ipso, quod causa suspicionis proposita est, iurisdictioni iudicis est suspensa: arg. ext. de offi. deleg. suspensionis. in prin. ibi: afflig. non tem. & c. & capit. pastoralis. §. præterea. in fi. Vnde arbitet, & non ipse, de hoc cognoscat, & decernet: quia semper dicet, non esse sufficientem: unde omnia que ad huc articulum pertinent. ad eos spectant: & quia forte prouocatus obesset, sicut & in causa appellationis contingit ubi non is, a quo appellatur, sed iudex appellationis cognoscat, an causa appellationis sit sufficiens, siue iusta extra. de appel. cap. Romana. §. quod si. Et hæc uera sunt, nisi causa notorie esset frustratoria: ut extra. de app. pastoralis. & in hoc concordat. Vm. & Ber. Quidam tamen dicunt, & male. quod iudex hoc decernet, non arbitet, an sit uera. Vel distingue, utrum sit manifeste legitima uel frivola, an dubium sit: ut dixi infra de except. §. uiso. uer. sic. facta igitur. De hoc §. §. proxi. uer. §. & nunquid possunt tamen in eum specialis. not. quod ad arbitros pertinet declarare, an exceptio sit legitima, ubi dubia est. ¶ Quid si prælum pro sit, quod exceptio recusationis malitiose opponatur? Dicitur quidam, quod iudex potest exigere iuramentum, quod malitiose non proponatur in concor. que sunt infra proxi. §. uer. si. quid si arbitet non uult. in fi. non obstante quod dicitur, quod ad arbitros pertinent omnia, que ad hunc articulum pertinent: ut in præ. c. suspicionis. & c. §. specialis. ¶ Proposita autem causa suspicionis eligentur a partibus arbitri illico, id est, intra triduum: ut in d. l. c. §. specialis. uel etiam secundum canones, qui de causa suspicionis cognoscant: quibus electis, recusatus hoc eis denunciabit: & coget eos, si necesse fuerit, arbitrium suscipere, ut dicam infra §. si uer. sed quis coget. Et si habent coercionem, & omnia possunt que pertinent ad articulum recusationis: ut not. in c. suspicionis, & sunt potius delegati, quam arbitri: ut dicam infra §. proxi. uer. sed quis prouidebit. Et not. quod sufficit recusanti causam recusationis legitimam proponere, nec oportet quod iudices petant coram quibus probentur: quod dicit secundum Pa. am. ut no. in præ. c. cum specialis. Hoc facto, recusatus præfiget ipsis arbitris, non dico partibus, terminum intra quem concordent, uel tertium ad iocent. extra. de appella. legitima. Arbitri uero, & non recusati, partibus præfigent terminum, intra quem ueritatem cause probentur: loquimur in præ. c. suspicionis. & sic ueraque illarum Decree. manet: nec una per alteram corrigitur: licet aliter aplu.

ADDITIONES.

- a Fit autem. §. ca. pastoralis. quod Pau. de Cast. in Lita demum. C. de procura. tenet contrarium per gl. in l. qui procuratorem dat. ff. de procur. & illam gl. ibi sequitur Bal. & idem tenet Ang. in l. de die. s. feruus. ff. q. facit. cog. ubi dicit, quod licet exceptio dilatoria non potest opponi post lit. contest. etiam si sit per errorem omissa. Pro opt. Spe. est gl. in l. qui excepti. C. de prob. lo. Cal. in c. de ordi. cog. & Ant. de But. in c. 2. e. tit. Bar. in l. ori. C. de iur. & faci. igno. & uide §. de excep.
- b Secundum Tan. §. In apparatu in ord. iud. tenuit contrarium, ut dicam §. de excep. §. uiso. uer. porro.
- c Subiecit. §. Facit §. s. si uer. quod si reus.
- d Bonacur. §. Qui in prin. sui Operis consuluit hanc exceptionem cum profectionibus, quod salus sint de clinatorie, quanto plus fieri potest, tardari. propter rationem qua sequitur. & eius uerba ad litteram posita sunt §. §. proxi. uer. quidam. ibi: licet autem. §. Adde, quod Bartol. in l. quidam consulebat de re iudic. tenet ab initio proponendam Bal. in §. quibus, in prima consli. C. Cano. in cap. cum inter. de re iudic. domi. Aut. de sancto Geor. in cap. secundo requiritis, de sp.
- e Casu. §. Qui m. ponit. gl. hoc dixit, quia tex. non probat.
- f Videtur. §. Distingue, an proponatur exceptio, per quam negetur iuris. uel per quam non negetur, ut scripti in præ. decreta. inter mona. super glo. quicunque. & hinc concor. Gul. infra. de excep. §. uiso. uer. porro. & uer. leg. in h. q.

S Y M M A R I V M.

Recusatio qualiter fieri debeat.

- 1 Recusatio in scriptis est facienda, ubi proposita est coram iudice causa sufficiens suspicionis.
- 2 In iudicio iudicis est suspensa eo ipso, quod causa suspicionis est proposita. Causam suspicionis quis cognoscat esse sufficientem ad recusationem causandam.
- 3 Exceptio recusationis si malitiose opponatur, quid iuris.
- 4 Causa iudicis, an proposita, libro a partibus eligi debent arbitri.

ADDITIONES.

- a Nomen. §. Facit §. uer. si. proposita. in fi.
- b Concordant. §. Supple. ibi.
- c Dicunt. §. Bonacur. ubi de libello recusationis. uer. & no.
- d Hoc. §. De quo queris, si licet an sit iusta.
- e Not. §. In quarta gl. & uide de exemplis, quod super ca. dixi. Idem etiam no. de offi. deleg. suspensionis. in l. gl.
- f Quidam. §. Aegid. rub. xx vi. in fi.
- g Speciali. §. De hoc plene scripti de iuram. calum. capilu. 2. post princip. l. br. vi.
- h Speciali. §. Vbi scripti in tertia gl. & uide quod ibi dixi super ver. bo. suspensum. Ioan. And.
- i Legitima. §. Quo. Iergo itur ad arbitros: ut quia recusetur officialis, uel delegatus episcopi, uel unus ex delegatis datus cum clausula: uel subdelegatus delegati papa non est locus termino assignando per recusatum maiori. uel pariter ubi scripti in glossa quando ergo. ubi etiam scripti tria remedia, que habet episcopus, cum eius officialis, uel delegatus recusetur: & si episcopus esset absens, uide quod scripti de offi. deleg. §. contra. super uerbo. episcopi.

a pluribus intelligatur. 2 ¶ Quidam autem Legiste dicunt, non esse necesse causam recusationis, etiā ordinarij, proponi, seu probari: sed potest sine causa expressione recusari. ar. C. de iud. l. aper...

vllo graamine, hoc modo. F O R M A: Habeo respectum ex talibus causis, appello, ne procedas, arg. in præc. c. super. §. quem vero. Alij tamen dicunt, & bene, illud reuocatum esse per Decr. de app. c. vt debitus. & c. cordi. libr. 6. Vtrum possit appellari ex ea causa, quia suspectus est iudex: cum tunc competat recusationis remedium no. secundum papam in præd. cap. cum speciali. k

ADDITIONES.

- a Intelligatur. ¶ Et ibi de hoc in glo. ipsum recusatum. Adde, secundum episcopum Alexan. qui ita dicit tenere omnes. in capit. speciali. q. aut loquitur quo ad assignandum terminum partibus ad probandum, v. l. aliud egendum coram arbitris: & tunc ab arbitris assignatur. Aut loquitur quo ad assignandum terminum arbitris, q. procedant in causa recusationis: & tunc recusatus assignatur: & ita loquitur Decr. legitima. b Putat, & c. ¶ Et ibi not. in glo. nisi a principe. & aliquid de appellatio. secundum requis. in glo. penul. Ros. in 3. rubr. de qua dixi in princip. tit. pro causa non exprimenda. inducit iura ad primum. ff. ad Trebel. quia poterat. ff. de app. l. 2. C. de sentent. & interlo. om. iud. illud. & Authen. & consequenter. & C. de nup. l. vidux. & l. apertissimi. de iudic. Aa secundum inducit ff. de liber. causa. l. si pariter. C. de transactio. vt responsum. & rubrica. ff. ex quibus causis in pos. ea. & ex quib. cau. ma. in in reg. restit. C. de edict. diu. Adria. l. si. ff. de his. qui. no. infam. l. 2. & de transactio. cum hi. §. in hac. hoc non potest propter calum de nostro iure non dubium: sed quia alias potest in alijs materijs expedire. ¶ Adde, quod causa suspicionis non sit exprimenda de iure ciuili. tenet Alexan. in l. quia poterat. ff. ad Trebelli. vbi dicit hanc esse communem opi. quam limita. vt per Bald. in d. l. apertissimi. De iure etiam canonico causa non est exprimenda, si nimium infamarer iudicem: sed standum est iuramento proponentis, attenda qualitate personæ. Ita Panorm. in cap. securum requis. extra. de appella. & sequitur domi. Anto. de sancto Georg. c. Dicunt. ¶ Vber. de Bona. in prin. d. Consulo. ¶ Ad litteram sunt verba Vberti de Bonacurto vsque ibi: qualiter autem. e Autem. ¶ Ponit verba Aegidij præ. rubr. 23. & sequen. hoc vsque ad versu. quid. f Recusetur. ¶ Totum, quod sequitur, vide per me post Inno. de appel. cum speciali. in gloss. proprium. g s. 1. ¶ Distinguitur. as totum subdelegauit, vel partem, & primo casu an sit integra, vel non: & vide quod dixi s. s. 2. ad fi. h Credimus. ¶ Verbum Inno. qui dicebat se non legisse contrarium. i Transferatur. ¶ Inducitur pro & contra. ff. de arbit. non distinguemus. s. cum quidam. k Speciali. ¶ Ibi scripti in prin. 3. gl. & ibi videas. Adde. vt per ipsum Alex.

¶ Recusationis effectus quis sit, & quotuplex.

S Y M M A R I U M.

- 1 Iusta causa suspicionis eo ipso q. proponitur, iudicis iurisdictione est suspensa. Cognoscere quis debeat de principali in casu recusationis. 2 Ordinarius recusatus potest de assensu recusatoris, & probata causa recusationis, committere causam personæ neutri parti suspectæ. 3 Recusatus delegatus nullam habet iurisdictionem. 4 Suspectus dicitur iurisdictionem habere, & eius processus dicitur valere, si recusator nil opponat. 5 Delegatus recusatus secundum canones, debet supersedere, probata causa suspicionis. 6 Eligere an possit vna pars plures arbitros ad cognoscendum de causa suspicionis recusati. 7 Consulendus est superior, vbi duo nolentes tertium conuocare, non possunt per iudicem concordari. 8 Arbitri malignantes aliquo modo in tractatu, seu deliberatione, possunt repelli. 9 Arbitris diuersas ferentibus sententias, an sicut. 10 Arbitri si approbant casum, quod ad eos spectat, quid iuris. 11 Arbitri, qui non potest interesse, an possit consocio vices suas committere. 12 Arbitri rei nolens procedere, vbi arbitri actoris vult, potest ad iudicem communicari. 13 Arbitri actoris, si non vult cum alio concordare, vel alius cum ipso, cogendi sunt per censuram ecclesiasticam. 14 Negotium principale plus debito prorogari non debet. 15 Prorogari potest negotium plus debito, ubi reus pendente arbitrio vocatur coram ordinario super alia causa. 16 Reus eligens aliquem arbitrum peruersum & litigiosum, de quo non est spes concordie, an satis faciat. 17 Recusatione pendente, si alterutri parti possessio turbetur, iudex debet prohibere. 18 Provide re arbitris de expensis quis debeat. 19 Recusatus super principali procedere potest, ubi partes non ueniunt in termino ab arbitris statuto. 20 Arbitri si primo diem & locum ad cognoscendum statuerint, demum alter negligit, & postea partes adiuricem remittunt, quid iuris. 21 Libellus an dari debeat coram arbitris non concordantibus. 22 Reconuentio, an fieri possit coram arbitris. 23 Laici quo casu possint esse arbitri, & quo non. Specul. prima pars.

- Excommunicatio, est mucro episcopalis. Laico nunquam licuit anathema dare.
- 24 Spectantia ad articulum causae suspicionis pertinent ad arbitros.
- 25 Arbitrator actoris si excommunicat arbitrum rei, vel e contra, an sit excommunicatio efficax.
- 26 Arbitrator rei si excommunicet indicem impediendum processum, tenet excommunicatio.
- 27 Reus proponens indicem esse suspectum, & a flore tempore impetrationis esse excommunicatum, de quo prius cognosci debeat.
- 28 Proponi non debet causa coram arbitris, quia non sit coram iudice proposita, praeterquam causa recusationis.
- 29 Arbitri an possint die feriato procedere, & testes recipere.
- 30 Tres productiones testium, & totidem dilationes, an fieri possint coram arbitris.
- 31 Arbitrator nolens recipere arbitrium, est cogendus.
- 32 Delegatus statuere potest terminum, intra quem omnes causae suspicionis proponantur in causa recusationis.
- 33 Recusari qui potest si priusquam recusetur, causam alij committat, valet commissio.
- 34 Recusari an possit is, cui commissum est ab eo, qui legitime poterat recusari, antequam tamen fuerit recusatus.
- 35 Si alicui competat recusatio contra iudicem, & excommunicatio contra partem, quid iuris.
- 36 Ex tribus delegatis datus cum clausula, Quod si non omnes, & c. si unus, ut suspectus recusatur, an ceteri de causa possint cognoscere.
- 37 In notorijs non est locus recusationi. Iudex potest in notorijs recusari.

Effectus autem recusationis multiplex est, & primus: nam eo ipso quod iusta causa suspitionis proponitur, eius iurisdicatio est suspensa: ut dixi s. §. prox. Item si sit iam probata, non debet recusatus amodo in causa procedere, sed super sedere extra, de ap. secundo requirit. Quis ergo cognoscat de principali? Super hoc dic, quod aut recusatur delegatus, aut ordinarius. Si delegatus, & causa non probetur vera, arbitrator remittit eam ad iudicem, qui eam terminabit: ut & iudex appellacionis facit, ut iam dicam. Si vero probetur vera, iudex non se intromittit, cum iam sit pronuntiatus suspectus: sed si ipse arbitrator, qui de suspitione cognovit, de causa cognoscat, tanquam delegatus ab eo, qui recusatum delegaverit, in hoc succedet in locum iudicis recusati: ut extra, de appellacionibus, cum speciali. Ibi, sciat quia se, & c. de iud. apertissimi. & l. cum specialis, quae loquuntur in delegat. & extra, de rescriptis, dist. pendia. §. reus, licet etiam facit iudex appel. ut extra, de appel. ut debitus, in fin. extra, de exceptio. dilecti. extra, de test. Raynaldus, & c. Raynaldus. Nam recusatio & appellatio parificantur extra, de app. super eo. 2. & cum speciali. Et hoc dicunt Ros. & dom. meus. Alij autem ferunt omnes, ut Vinc. Tanc. & Ioan. & Ber. dicunt, quod secundum canones probata suspitione, evanescit iurisdicatio delegati. Unde arbitri isti de principali non cognoscent: nec delegatus potest alij committere: nec partes cogere ad eligendum alios arbitros, qui de principali cognoscant: immo necesse est aliud de novo impetrari rescriptum: nisi aliquem concorditer elegerint, extra, de ap. secundo requirit, quae loquitur in deleg. licet aliud secundum leges, secundum quas itur ad arbitrum, id est subdelegatum super principali, ut iam dixi. ¶ Ordinarius autem recusatus probata causa suspitionis potest de recusatoris assensu committere personam neutri parti suspectam causam: seu cogere partes ad eligendum arbitros, quibus ipse vires suas committat, ac deleget: & hi tanquam delegati eius vice de principali causa cognoscant, & non arbitrator, vel potest causam remittere ad superiorem extra, de app. cum speciali & c. ad hac el. 3. c. cum te. de offic. deleg. extra, de fo. compe. si quis contra clericum 2. q. 6. placuit. 1. q. 1. peruenit. Nec ob. extr. de fo. compe. c. licet. in fi. ubi videtur, quod non committat: quia illud locale est: vel ibi fuerat ab arbitris appellatum: vel ibi partes noluerunt ire ad arbitros: vel hoc non negatur ibi, sed dicitur quod si fuerit appellandum, ad papam vel episcopum appelletur, secundum Vincen. Ratio diversitatis est, quare aliud sit in delegato, & aliud in ordinario. ¶ Quia delegatus recusatus nullam habet iurisdictionem: unde non potest eam delegare extra, de offic. deleg. cum super. in verbo, deserat. 1. q. 7. Daybertum, & q. 1. gratia, extra, de deci. dudum, & nemo cogitur ad arbitrum ire, ff. de arb. l. 3. §. j. Ordinario autem id cooperit ratione ordinariae potestatis: ut in praesenti quis contra. Item hi, qui deputantur ab ordinario, potius sunt iudices, quam arbitri: & iudicium reddunt in inuitum, ff. de uer. ob. inter stipulantem Gof. tamē a communi opinione recedens dixit, quod tam delegatus quam ordinarius probata causa suspitionis, potest committere negotium principale de recusatoris assensu, eo. tit. in praesenti cum speciali, quam intelligit communiter loqui in ordinario, & delegato. Nec obstat praesenti Decretum, secundo requirit ibi: super sedere tenetur. Nam illud verum est ut cognoscat, non autem ut non committat: ut C. de iud. l. apertissimi quia expresse

loquitur in delegato. Item secundum eum non obstat praesenti Decretum ad hoc, & infra quae quod ibi dicitur in si quaestione intelligit, scilicet, principalem licet alij intelligant, scilicet suspitionis. Sed salva reverentia tanti doctoris, l. apertissimi. l. c. specialis. eo. tit. non dicunt, quod delegatus possit committere, vel partes ad eligendum cogere: immo ad ordinarium loci spectat, eas ad hoc cogere: ut ibi. Item Decretum cum speciali, & Decretum ad hoc, & similes, loquuntur in ordinario: Decretum autem, secundo requiritur in delegato. Unde ad salvandas praedictas opiniones dico, quod ordinarius recusatus de partium, non dico de recusatoris tantum consensu, debet causam committere: ut in praesenti cum speciali, & ext. de off. deleg. super quaestione §. 1. ubi: dummodo de partium, & c. §. uerū. Sed si partes non concordant, ipse, vel eius executor coget eas aliquos eligere, quibus ipse causam committat: vel ipse per se aliquibus neutri parti suspectis committat: ut in concordatis inductis §. verū. ordinarius autem. Vel, si malit, remittat causam ad superiorem. Sua enim est in hoc optio, ut in praesenti cum speciali. Et secundum hunc intellectum est iterum illius Decretum, cum speciali, exponenda ut illa clausula, de recusatoris assensu; determinet primam partem disiunctam tantum ut & ibi not. Licet Goff. hanc opinionem det recusatoris, dicens, quod principale non committitur sine recusatoris assensu: & si non consentiat recusator, recusatus remittit negotium ad superiorem: quia secundum eum, licet olim eligerentur arbitri, qui de principali cognoscerent: ut in praesenti si quis contra, & c. peruenit, & hoc insistente iudice recusato: ut in praesenti cap. ad hoc. Hoc die tamen eliguntur solum, ut cognoscant de causa suspitionis: ut in praesenti cum speciali in principio. Sed hoc mihi non placet: unde dic ut iam dixi. Delegatus autem nihil potest partibus inuitis, vel non consentientibus: & sic intelligitur dictum Gof. quod est §. ver. Gof. tamen, ut tunc intelligatur quasi compromissarius in hoc, vel saltem intelligatur eius iurisdicatio prorogata de persona eius ad personam alterius, extra, de off. deleg. c. P. & G. ¶ Si opponas, iurisdicatio, quae non est, non potest prorogari: ut extra, de off. deleg. c. causis, & ff. de precar. l. sed si maneat. Ad hoc resp. quod immo suspitionis habet iurisdictionem: licet fiat inefficax, probata causa suspitionis: & si recusator nil opponeret, valeret eius processus, arg. ext. de re iudic. inter monast. erit. ff. de ritu nupt. non solum. §. de vno. ver. sed quid si is, & verū. sed quis coget. Dictum autem Ros. & dom. mei, scilicet quod probata causa suspitionis, iudex arbitri cognoscent de causa principali: licet secundum canones non sit necessitas: tamen potest secundum leges defendi: secundum quas non est necesse probari causam suspitionis: ut dixi s. §. prox. ergo oportet coram eis causam principalem probari. ¶ Ve. um licet in canones delegatus recusatus in totum debeat super sedere, probata causa suspitionis: tamen secundum leges videtur, quod ipse exequatur, quae ab electis arbitris fuerint iudicata: nisi ab eis fuerit appellatum. C. de iud. l. apertissimi. mi. & l. fin. quod tamen non possit, si ipse pronunciaisset, ff. de re iud. l. a diuo. licet secundum canones delegatus a principe sua sententiam exequatur, extra, de off. deleg. querenti, & c. pastoralis §. postulat. De hac materia dixi §. in titu. de excep. §. vno quando. ¶ ver. his ergo omis. & seq. ¶ Sed nunquid una pars potest duos, vel tres arbitros ad cognoscendum de causa suspitionis eligere? Non videtur, quia Decretum cum speciali, videtur dicere, quod quilibet pars eligat unum, & post communiter tertium: vel etiam iudex unum, & pars alium, ubi proceditur ex officio: & quia quanto plures erunt, tanto facilius dissentient, ff. de arb. l. vnus §. fin. & ar. de consec. dist. 4. sicut in sacramentis, extra, de consec. praeb. quia diuersitatem, & sufficit sic scriptum esse, 6. q. 3. scriptum, ff. qui, & 4. qui.

ADDITIONES.

- a Si delegatus, ¶ Papae: quia seus in delegato episcopi de off. deleg. c. contra unum in fin. lib. 6.
- b Dominus meus, ¶ Fuit etiam Damasi, ut scripsi de off. deleg. suspitionis, super 3. gl. & non placet, ut ibi scripsi, & in Decretum, si cundo requirit.
- c Delegati, ¶ Hoc fuit dictum Ioan. 2. quae sit. 6. si quis in quacunque, quod hodie falsum est: quia non sufficit suspitionem esse probatam, nisi pronuntiatum sit, vnde distingue tria tempora in potestate subdelegandi: vt de offic. deleg. iud. ex lib. 6.
- d Cognoscant, ¶ Dixit Tanc. in lib. eod. tit. in fin. quod sic seruatur Bononia & tota Italia.
- e Dixit, ¶ De appel. secundo requirit, & in Summa eod. titu. §. item finit.
- f Adde ad hoc iudicandum Pau. de Cast. in l. apertissimi. C. de iudi.
- g Committit, ¶ Nihil animos loquitur: cum etiam ex his quae subdit, appateat, quod de neutrius partis assensu committit saluo iure recusationis. Item per praesenti Decretum, iudex patet in delegato iam recusato sufficere consensum recusatoris, saluo etiam iure praedicto: ante pronuntiationem tamen non possunt. ¶ Adde versicu. sequenti, an valeat processus iudicis recusati. Rom. plene eius conf. 3. 20. Pau. de Cast. conf. 4. 3. lib. Old. conf. 1. 47. & episcopum Alexan. plene in c. cum speciali, de app. an tabelliones consultores possint recusari, & ex qua causa, ut de Ancha. conf. 3. 6. & Calder. conf. 7.

qui ma. lib. non si. prospexit. Dic quod 2 possunt etiam partes in vnum consentire siue delegatus siue ordinarius recusetur. & qd ibi dicitur, exempli gratia ponitur & est aliis simile b ext. de ele. quia propter ibi eligant tres, & sc. ff. ad l. Aquil. lita vulneratus in h. Quid si arbitri electi non possunt concordare? Resp. aduocent tertium eod. tit. si suspiciōis ¶ ¶ Item quid si duo nolunt tertium conuocare, nec possunt per iudicem concordare? Dicunt quidā, consilium siu petiorem. ext. qui fil. sint le. per venerabilem. Gul. Na. dicit, quod episcopus vel alius index loci, dabit tertium. xj. q. i. quicunque. C. de iudic. cum specialis in Auth. de sanctissimis episc. si quis litigantium. ff. de adm. iuro. l. 3. §. si. Tu dic quod iudex statuet eis competentem terminum, intra quem concordet: & nisi fecerint, ipse in causa procedet extra, de appella. legitima. lib. 6. c. cum specialis. ext. de off. ordi. significauit. ext. qui fil. sint d. le. lator. ¶ Dic vt j. ver. sed quid si arbiter. ¶ ¶ Quid si malignantur arbitri aliquo modo in tractatu, seu deliberatione? Dicit Vincē. q. index vtgat litigatores, alios eligere auctoritate illius constitutionis, cum speciali, & illi similiter habebant iurisdictionem auctoritate eiusdem constitutionis vbi de hoc ipse not. vel cogat eos concordare: vt in c. suspensionis. vbi hoc nota. & arg. extra. de refer. pastoralis. & 6. q. 4. ca. 1. 2. & 3. & si nondum sint admissi, non admittat eos. vt j. ver. quid si reus eligat. tu dic vt s. ver. prox. ¶ ¶ Quid si arbitri diuersas ferunt sententias? Dic q. neutra valet. ff. de arbit. l. diem §. si plures & extra. de re iud. cap. si. & index in causa procedat: vel habeat recursus ad superiorem si ordinarius fuerit recusans. vel ad primum delegantem, cum delegatus recusat, & isti sunt delega. ff. de re iud. duo. secundum Gul. Na. & Vinc. Tu dic quod hoc vnum esse, si super principali diuersas ferunt sententias: scilicet si super causa suspiciōis: quia tunc non habebit recursus ad superiorem, vt parcat partium laboribus & expensis: extra. de offi. delega. cum te. sed cogatur eligere tertium, vel alios: vt s. 10. ver. prox. ¶ ¶ Quid si approbat causam, quod ad ope spectat, vt dixi §. proximo, sed non cōcordant in termino: intra quem debeat probari? Dic q. index assignabit eis terminum, intra quē concordent: vel tertium aduocent: vt praed. cap. legitima. Quid si terminus a iudice p. assignatus minus competens, vel de hoc sit dubium, & quaestio inter iudicem & arbitros? Per. dicit f. standum arbitrio iudicis: vt in praed. cap. suspiciōis. & de verbor. significat. cu. n. olim in fin. Sed timeo, quod prouocatus obferet. Vnde dico recurrendum ad ordinarium loci. C. de iudi. l. fin. vel ad dioecesanum. argu. in Authen. vt dist. 11. §. si verō contingit. collat. 9. C. de 11. episc. aud. episcopale. & dixi s. ver. item quid si duo. ¶ ¶ Sed nunquid arbiter, qui non potest interesse, potest confocio vices suas committere? Respon. sic, argu. extra. de off. deleg. si per questionum. vnde Gul. Na. dicit, quod cum in quadam causa duo arbitri forent ad cognoscendum de causa suspiciōis electi, nec vellent procedere, imō excommunicationem patiens anarum: papa manda uit cuidam iudici, q. illos vocaret, & faceret quod illi vices suas committerent alicui persone neutri parti suspectae. Sed ad hoc responderi potest, quod hoc fecerint non ex sua potestate, sed ex vi apostolici mandati. Innoc. papa tamen videtur innuere, h. quod ipsi non habent iurisdictionem, licet possint terminos assignare, & probationes recipere, de mandato papae. vt extra, de appellationibus cum speciali. Si igitur non habent eam committere non possunt: vt supra, versiculo, ratio autem. ¶ ¶ Quid si arbitri sunt excommunicati, & sic non possunt procedere? Dic q. per iudicem absoluentur ext. de off. delega. prudentiam §. sexta. ¶ ¶ Quid si arbitro actoris volente, pcedere, arbitri rei non vult? dixit Columbus, q. iudex eum excommunicabit, nisi procedat. ¶ ¶ Extr. de app legitima. lib. 6. & de reb. constitutis. ¶ ¶ c. tam literis. Nam & potest omnes impediētes suam iurisdictionem excommunicare ext. de off. deleg. c. 1. & c. ex literis. extra, de poenis. Romana. lib. 6. & suam iurisdictionem poenali iudicio defendere: vt ff. si quis ius dicent. non obtemperat. l. vnica. Quid ergo si non vult cogere testes, imō impedit arbitrum actoris id agere? dic quod iudex eum excommunicabit tanquam impediētem suam iurisdictionem. ut iam dictum est. Vel dicitur, & in quaestione praecedenti, q. ipse non excommunicabit, cum in omnibus sit suspectus: vt in constit. suspiciōis. Sed nisi in termino praefixo eam probet, ipse procedet. Sed quid si actoris arbiter non vult cum alio concordare, imō sustinet excommunicationem, vt sic elapso termino eis a iudice recusat praefixo, ut s. ver. prox. Quod si nec sic curauerint: dicit Aegidius, quod crescente eorum contumacia, crescat & poenatur in dex prius eos beneficiis, quod non placet, cum hoc ad eum non spectet, sed alius sententiam grauet, uel alios non suspectos eligere cogat. Hodie super hoc sic prouisum est, quia saepe arbitrio, uel favore nolunt in unam sententiam, vel in tertium arbitrum conuocandum cōuenire, sed potius excommunicationem

patiuntur: vt nisi intra mensē a tempore suspiciōis obiectae cōputandum arbitri electi non fuerint, & quaestionem ipsam terminauerint iudex tunc in causa ipsa procedet, obiectione huiusmodi non obstante, nisi per eum, vel per partem ei in hoc consentiētem steterit, quominus intra id tempus quaestio huiusmodi fuerit terminata: vt in Dec. Alex. 4. de off. delega. probanda. ¶ Sed nunquid reus habebit inducias pro arbitro eligendo, & expectando, si remotus est, quem elegit? Argu. q. sic, extra, ut lite non contest. c. 1. Sed hoc relinquo arbitrio iudicis, cum nō sit iure cautum. extra, de offi. deleg. de causis. de accusat. c. super his. extra, ut lite nō contest. quoniam. ¶ ¶ Quid si reus ualde remotus uult eligere, puta vitra duas dietas extra suam dioecēsim: vt ext. de refer. nō nulli? Respon. non admittat: quia sic negotium prorogaretur; quod esset contra mentem illius constitutionis, suspiciōis, quae dicit, ne principale negotium plus debito prorogetur. & idē est uitandum. 10. dist. uides. 1. q. 1. Marcion 3. dist. sedulo. C. de legi. non dabimur. Et praeterea expressum est, quod non sint ualde remoti ex, de appel. c. secūdo. requis. imo index ab eo exigat iuramentum malitiae: ut j. ver. quid si arbiter. ¶ ¶ Quid si pendente arbitrio reus uocatur coram ordinario super alia causa: & sic arbitri nequeunt pcedere sine parte ext. de integ. resti. cum ex literis. in fi. de causa poss. & proprie. c. 1. de app. saepe. nec ipse tenet mitere procuratorem, maxime si causa sit arduatur ext. de proc. querelam? Respon. dico cum expectandum, licet negotium plus debito prorogetur, contra cōstitutionem, suspiciōis arg. ff. si quis cau. l. 2. & l. 3. ff. ex qui. cau. ma. in int. ff. de re iud. contra pupillū. §. is qui. 1. dist. c. si episcopus de offi. delega. pastoralis. prope fin. Haec enim est satis iusta causa. extra, ut lite non contest. quoniam, ¶ ¶ dum tamen non fiat malitiosus, ut in praed. c. pastoralis. P. & idē putum in actore uocato. Sed quid si alter arbitratorum infirmat, & sic negotium

ADDITIONES.

- a Potest. ¶ Hic puncta: alias deficeret solutio quaestiois, quae tamen non placet: nec video quare sic recedendum a verbis text. in hoc casu. Si ergo conuenire uolunt, assumant cōmuniter vnum vel plures, prout placet, vt sequitur alias quilibet pars vnum tantum, vt dicit littera Facit Decree. praed. de elect. lib. 6. per quam tamen dico q. possim plures nominare vel eligere ad finē, vt ille solus qui acceptaretur, vel qui gratior esset iudici, vel parti, cognosceret. Ad mat. rram l. et quod no. de cle. argo. pastoralis. in gl. hanc litteram, & quod scripsi de offi. del. cum te. in prin.
- b Simile. ¶ Ponendo. quā in iuratacoribus numerus trium non sit de substantia.
- c Loc. ¶ In Decretal. suspiciōis. dicebat de ipso iudice, qui recusat.
- d Lator. ¶ Per quam Decree idem dixerat ipse Gul. Na.
- e Esse. ¶ Sup. deleg. dati ad causam principalem non enim intendit seq. opin. Hostiens. ¶ Adde quod Abb. Sic. in d. cap. iud. suspiciōis impugnat opin. Spec. quod tamen dicit notandum propter eius auctoritatem: & quia fundatur super magna aequitate: & pro hoc dici posset, quod si ex forma statuti debent eligi arbitri: q. si discordarent in sententia possunt compelli ad eligendum tertium.
- f Dicit. ¶ In Dec. legitima. cuius dictum. quia non placebat, omisi. sed ibi j. no. suppleui. super glo. q. si. in fi. quae gloss. tenet hoc casu appellandum. & per quem, vide super ea. sequens autem dictum fuit Hof. vt ibi patet.
- g Committit. ¶ Teneo: q. non potest committere: sicut nec alius arbiter. s. de arbitris. §. dicit. ver. item non potest. 2. cum nec sit ordinarius, nec delegatus datus a principe: & dato q. committere possit, non tamen deberet committere socio ab altera parte electo. de quo vide s. tit. 1. §. sequitur. in prin.
- h Innuere. ¶ Decree suspiciōis. non tamen id asserit, sed dicit quosdam id dicere: & ideo id ibi ponere non curauit.
- i Recipere. ¶ Sup. & alia facere quae possunt puri arbitri. nec Decree cum specialiter dicit eos delegatos, sed ex mandato papae ad quoddam teneti, quod nō facit eos iurisdictionem habere, factis. de refer. cum contingat. sic recitat Innoc. vbi s.
- k Excommunicati. ¶ Non intelligas, q. in excommunicatum possit compromitti, cum etiam voluntarius arbiter talis esse non possit. vt s. de arb. §. dicit. ver. item secundum eum. item non potest, q. arbitrum excommunicatum propter aliam causam recusatū possit absolueret. & s. 6. loquitur in actorē, q. nisi absoluat, impeditur processus: quare quia prius tenuisioe ad excommunicatorem, delegatus absoluit: sed hic alius potest assumi. & sic non impeditur processus. Gul. ergo Na. formabat quaestioem in arbitris propter contumaciam excommunicatis recusante: dicens q. illos absoluit, & dabit tertium, vel assignabit terminum: vt s. ver. quid si duo. ¶ Adde, an excommunicatus possit esse arbiter an arbitrator. Alex. in l. si quis arbitratus. ff. de ver. oblig.
- l Constitutus. ¶ Id est, per hanc decreta. dixit Gul. Na. vbi s. q. si arbiter excommunicationem contemnit, iudex reum, de quo praesumitur q. sit in causa, excommunicare poterit.
- m Aegidius. ¶ In libel. suo, rubrica 26.
- n Probant. ¶ Quam non habemus in vi. & sic reuocata est: vt in eius processio malitiam rei valebat hanc prouisio: sed non contra malitiam actoris de qua ille ver. loquitur. Idem dico de prouisione illius Decree legitima. Sed dic vt ibi in vlt. gl. & super illa gl. exquirō constitutionem contra aliam fraudem, scilicet quando ab arbitris appellatur ad papam, & arbiter appellatus desert. ibi videas.
- o Non admittat. ¶ Ipse iudex.
- p Pastoralis. ¶ Facit ele. de poenis. multorum. ver. illis.

negotium plus debito prorogatur? Distingue: quia aut est perpetua infirmitas, aut temporalis: vt extra, de renſicia. c. 1. 3. q. 9. in d. cas. de refer. ſciſcitatus. Sed quid ſi moritur? Reſpō. pars illa eligat alium. vt ſic procedant. arg. ext. de off. deleg. qm Abbas. Nam ſuperſtes ſolus non poteſt procedere. eo. tit. vno. & de teſta. Raynuius. in prin. Quid ſi ab eis appelletur? Dic qd ad papam appellabitur, vt no in præd. c. ſuſpicionis. ¶ Quid ſi: eius eligit aliquem. ¶ 16 puerſum & lirigioſum, de quo non eſt ſpes, qd debeat concordare? Dic quod non admittet cum iudex: argum. extra, de ſyndico. cap. vno. 46. di. §. 1. ext. de elec. venerabilem. §. 1. verſi. nunquid. 24. q. 1. alienus. de conſec. diſtin. 2. qui diſcordat. imō exigat iuramentum de malitia, vt infra, verſicu. quid ſi arbitret. ¶ Quid ſi recuſatione pendente alterutri parti poſſeſſio turbatur? Dic qd iudex hoc prohibebit. arg. extra, de appella. cum tenemur. ff. ne vis fiat ei, qui miſſi eſt in poſſ. l. 1. 16. q. 4. volumus. ext. de ſimo. querelam. Nam pendente cauſa ſuſpicionis, bene retinet iuriſdictionem. 8. q. 4. nonne. ext. de accu. olim. in prin. 15. q. vlt. c. ſin. & ar. præ. Decr. ſuſpicionis. & c. legitima. arg. ext. de app. Romana §. in alium. ¶ Sed quis providebit arbitris in expenſis? Videtur qd proprijs expenſis hoc faciunt. Cum enim cogi poſſunt arbitrium ſuſcipere: vt C. de iudic. apertiffimi. & l. final. ergo ſi quid receperint, vt concuſſores tenentur reſtituere. prima quaſtione prima, concuſſiones. vigefimatertia. quaſtione prima militare. ad ſin. decimo octava. diſtin. de culogijs. Dic quod non coguntur ſuis ſtipendijs militare. duodecima. quaſtio. ſecunda. charitatem. decimatertia. quaſtio. ſecunda. capitulo. primo. extra. de præſcript. capitulo cum ex officii. Nec obſtat præmiſſa obiectio: quia & teſtis cogitur: vt extra de teſti. cog. per totum. & tamen ei in expenſis à producente pronidetur. 4. quaſt. 3. cap. ſi teſtes. §. venturis. & 14. q. 5. non ſane. ſic & hic eis à parte eligente providebitur. argument. extra, de offic. ordinarii. inter cetera. vt not. extra, de reſcript. diſpendia. in ſine. & de vi. & hone. cleri. cum ab omni. Sunt enim delegati. vt ext. de app. cum ſpeciali. ibi: ſciant quia ſe, & c. & C. de iudicij. l. ſin. vt ext. de off. deleg. cum R. & ab eis appellatur ad papam: vt ibi. & no. in c. præd. cap. ſuſpicionis. licet quidam dixerunt eos ordinarios, eo quod à lege recipiunt iuriſdictionem. ff. de iur. omni. indi. Et quia ſunt per electionem. 93. diſtin. legimus. quod falſum eſt. ¶ Sed pone, quod partes non veniunt in termino ab arbitris ſtatuto? Dicunt quidam, quod recuſatus immediate ſuper principali procedat. argum. extra, de præſump. nu. lus. & quod ſtatim reſumet iuriſd. ſicut in alijs arbitris. ſit. ff. de arb. l. ſi cum dies. §. pe. & l. non ex om. f. nibus. C. eod. l. 2. Mihi videſt qd non procedet, donec totus terminus arbitris ad cognoscendum de cauſa ſuſpicionis ſtatutus, effluerit: vt in d. c. ſuſpicionis. & in c. legitima. ¶ Sed pone quod arbitri ſtatuant diem & locum ad cognoscendum ſuper exceptionibus. propoſitis: ſed arbitro actoris veniente, arbitri rei veniente non curat: demum arbitri remittunt partes ad iudicē, ga nihil pbatur: nunquid actor petet expenſas factas propter aduerſarii malitiam? Reſpondeo, ſic: extra. de dolo & contuma. actor. lib. 6. ff. de iudic. l. eum quem & habetur: ex his que nota. de dolo & contuma. ſinem. ¶ Quid ſi non concordant de notario habendo? Dic quod iudex dabit eis non ſuſpectum. ¶ argumen. extra. de appellatio. cum ſpeciali. & de offic. delega. cum R. extra. de foro competen. ſi quis contra. extra. de offic. iudic. capitulo primo. ff. de offic. procon. nec quicquam §. final. ¶ Sed nunquid coram eis dabitur libellus, & fiet litis conteſtat. & alia? Dic quod ſic: vt patet in his, que not. extra. de offic. delega. prudentiam. §. ſexta. Sicut ſit etiam in cauſa appellat. vt nota. infra. de li concept. §. nunc dicendum. ad ſin. §. verſicu. ſed nunquid. Quia hæc duo pariter ambulant. extra. de appellatio. ſuper eo. 2. Quod etiam patet: quia hinc producentur teſtes: quod non debet regulariter fieri ante litis conteſtationem, extra. vt litis non conteſtat. ¶ capitul. quoniam. ¶ Sed ſi hoc ignoranter ommittatur, forte nihilominus valet proceſſus, ſecundum ea que not. in præd. §. ſexta. ¶ Quidam tamen dixerunt non valere argument. extra. de electio. diſtin. ſecunda, & tertia quaſtione tertia capitulo. inducie §. offeratur. extra. de litis. conteſtat. capitulo. vno. Sed & coram veris arbitris bene offeratur libellus: quod dic, vt infra. de libel. concept. §. reſtat verſicu. ſed nunquid. ¶ Sed nunquid coram iſtis fiet reconuentio? Videtur quod ſic: quia iſti ſunt iudices: vt in præd. c. cum ſpeciali coram quibus ſit reconuentio. 5. q. 2. cuius. ext. de reſcript. diſpendia. §. reus. extra. de mur. peti. c. 1. & 2. Sed dic quod non poteſt ex eo quod dicitur in præ. ca. ſuſpicionis. ne negotium plus debito prorogetur, & ſolum hic articulus eſt eis commiſſus: ut ibi. extra. de appella. Romana §. in aliſt. lib. 6. Et quia coram arbitris non ſit reconuentio. extra. de arbit. cum dilectus. ¶ Et nunquid poſſunt eſſe laici? Dicunt quidam, quod non imo erunt perſonæ eccleſiaſtica: ¶ argumen. extra. de offic. deleg. cum te Quia iſti habent exercere cenſuram eccleſiaſtica. a excommunicando teſtes, & coerendo partes: vt in præ. c. ſuſpicio. ¶ quia non poſſunt per laicos fieri, quia nunquā

licuit laico anathema dare. 96. diſt. c. bene quidem. Excommunicatio enim eſt mucro episcopalis. 16. quaſt. 2. viſis quod ſatis poſt concedi, maxime in cauſis eccleſiaſticis. ext. de iudic. c. decernimus. ext. de conſtitu. eccleſia. & ſpiritalibus. ext. de arbit. contingit. Si tamē de rebus profanis inter perſonas ſeculares agatur, ſatis credo quod poſſint laici literati eſſe arbitri: quia poſſunt expenſis & alijs remedijs teſtes cogere, & partes punire. ext. de poenis calumniam. C. de iudic. l. certi. vel multa diſta. ff. ſi quis ius di. non obtem. l. vna. extra. de offic. delega. de cauſis. vel captis pignoribus. Inſtitur. de ſat. ſat. tuto. §. final. ff. de liber. agnoſcend. ſi quis à liberis §. ſi quis ex his. ¶ Quidam tamen videntur dicere quod recuſatus compellet teſtes in cauſa recuſationis. Et hoc expreſſe dicit conſtitu. Alexand. III. de teſtibus. co. exhibita. ¶ Sed Ber. & Vincen. & Goffred. dicunt quod omnia que ad articulum cauſe ſuſpicionis ſpectant, pertinet ad arbitros, ſcilicet, terminos assignare, teſtes vocare locum eis ſtatueri, eos compellere & examinare, iuramenta eorum recipere. ſi ſaltem dixerint, eos punire, exceptiones in perſonas, & dicta committere, & an cauſa ſit ſufficiens, vel approbata pronunciare, & deficientem in expenſis condemnare. Sed forte hoc vltimum ad iudicem ſpectat. Et vide ſupra §. proximo. verſicu. ſed quis cognofcer. Sed nunquid poſſunt eſſe infames? Reſpond. non. cum ſint iudices. ext. de reſcrip. ſciſcitatus. 3. quaſtio. 7. in fames. C. de dig. neque famoſis. lib. 12. ſecus in iuris arbitris: vt not. ſupra, de arb. §. poteſt eſſe. ¶ Item pone, quod arbitri actoris excommunicat arbitrum rei, vel econtra: videtur quod ſit habendus ligatus ſaltem propter dubium. decima. quaſtio. tertia. capitulo primo. & capitulo. ſi episcopopus forte iracundus. extra. de cler. ex mi. illud. Dic contra: cum in eum nullam habeat iuriſdictionem. extra. de appellat. ad præſentiam. extra. de conſue. ad noſtram. extra. de iudi. at ſi ſecunda. quaſtione prima. in primis. Nec par in parem habet imperium. ext. de elec. innovit. ff. de arbit. nam magiſtratus. 2. diſtin. infe. 26. rior. ¶ Item quid ſi arbitri rei excommunicat iudicem, prout de facto iudi. dicens ei. Tu impedis quod minus procedere poſſim: & ideo cum omnia, que ad hunc articulum ſpectant, ſint mihi conceſſa, vt in capit. ſuſpicionis & eod. titu. præterea excommunico te: vt eod. tit. c. 1. & cap. ex. iure. ſi nunquid eſt excommunicatus? Videtur ex præmiſſis, quod ſic, argument. contra, quia iſte non eſt ſub eo. 21. diſtin. inferior. ext. de maior. & obe. cum inferior. Dic quod ſi per ſe vel per ſuos impediatur, tenet ſententia, per Decret. de teſti. conſtitutus. infra. de ſenten. excommunic. mulieres.

ADDITIONES.

- a Suſpicionis. ¶ Et eſt caſus de off. dele. ab arbitris. lib. 6.
- b Dic. ¶ Secundum G. N. vbi ſ.
- c In alium. ¶ Superior ſolutio procedit in ordinario ſimpliciter, & in delegato, ſi poſſeſſio turbatur per partem, ſive turbetur recuſanti: quod eſt communis: ſive per recuſantem, puta qui conveniebatur vi poſſidetur. Si verò turbatur per tertium: tunc delegatus ſe non intromittit, vt in contrario.
- d Quia ſe, & c. ¶ Vide quod dixi ſupra ver. ſed nunquid arbitri.
- e Ordinarios. ¶ Gloſſ. pauſit. in Decret. ſuſpicionis dicit: eos quaſi ordinarios.
- f Videtur. ¶ Et Innoc. ſic viſum eſt, vt ſcripſi in Decret. ſuſpicionis. ſuper vlt. glo.
- g Legitima. ¶ Facit de ele. commiſſa. lib. 6. cum concor.
- h Finem. ¶ Gulielm. Na hoc eodem titulo. nona & decima quaſtione. per eadem iura dixit cum condemnandum. Non obſtat, quod l. final. C. de iudic. & Decret. cum ſpeciali. nil dicant de hæc pœna: quia ſatis eſt quod alia iura generalia hoc volunt: inter que allegat. l. omnes. ſecunda. C. de episcop. & cleri. in fin. & Inſtitutio. de exception. §. hodie. Item etiam l. omiſſa non omittit religio iudicantis. ff. de teſt. l. quaſtum. Id tamen verū, niſi probabilis cauſa excularet recuſantem. dicit etiam, quod hanc condemnationem facere debeant arbitri: quod licet principaliter iudicem pronunciant ſuſpicio vel non: tamen & iudicant conſequentia. ff. de procu. ad legatum. & l. ad rem. ext. de don. inter vi. & vxorem. cap. 3. Allegat etiam: quod hoc facit. qui de appellatione cognofcit. de app. vt debitus. ergo & cognofcens de recuſatione. eo. tit. ſuper eo. 2. Si ergo non condemnauerit, locum habet iſte ver.
- i Suſpectum. ¶ Facit de reſcript. ſtatutum. §. aſſeſſorem. & §. ſequent. lib. 6.
- k Quoniam. ¶ Id verum ſuper principali: ſed hic eſt emergens.
- l Sexta. ¶ Vide ad materiam quod ſcripſi poſt Innocent. qui ſibi ſunt le. lator. & quod not. j. de ord. cog. Communiter ſeruat, quod no. ſupra. §. proxim. verſi. vt autem. ſcilicet, quod ſuper exceptione dant arbitri terminum ad probandum. ¶ Adde que plene not. episcopopus Alex. in ca. inter poſta. §. ſane. ext. de appellatio.
- m Eccleſiaſtica. ¶ Imò ſi eſſet vera opinio Hoſtienſ. de qua in princip. huius §. quod delegato pape recuſato, iſti arbitri haberent delegatum in negotio principali, oporteret illos eſſe in dignitate, vel perſonatu, vel canonicos eccleſiarum cathedralium. per Decret. ſtatutum. de reſcript. lib. 6.
- n Exhibita. ¶ Reuocata eſt, quia non eſt in Sexto.

a res. secunda, questio. 7. negligere, de resti. spo. cum ad sedem, a
 Sed nunquid excommunicatio iudici opposita probatur coram
 arbitris: dic quod sic: quia non debet ipse esse iudex in causa sua.
 C. ne quis in sua causa iudic. vel sibi dicit. l. 1. Non enim libenter
 se excommunicatum pronunciat: quia sic suam turpitudinem
 b allegaret. ext. de diuor. capitu. ex literis. & de app. sollicitudinem.
 27 ¶ Quid si reus proponit contra iudicem, quod est suspectus, &
 contra actorem quod erat tempore impetrationis excommuni-
 catus. c. Videtur primo debere cognosci de excommunicatione:
 quia ea probata, constat iudicem non recepisse iurisdictionem,
 quam potest & debet in arbitros exercere: vt in prad. c. suspicio-
 nis. & in c. legitima. si ergo eam non recepit, cum exercere non po-
 d resti. d. Quidam tamen dicunt primo cognoscendum de suspicio-
 ne. Nam excommunicatio talis coram iudice probanda est si igi-
 tur proposita suspitione contra iudicem, velut probare coram ip-
 sisdicitur excommunicationem, videtur sibi contrarius, & ideo
 e non esse audiendus: vt in prad. ca. sollicitudinem. c. Sufficit tamen
 reo alteram istarum exceptionum probare, ad enervandam iudi-
 23 cium iurisdictionem. vide j. versu. si aliquid. ¶ Item quid si vnus
 f iustam causam suspensionis allegauit, quam non potuit coram arbi-
 tris probare, sed aliam sufficientem probauit? Vinc. §. not. extra. de
 appel. postremo. id sufficere. argu. ff. de appel. sc'io. quatuor. extr.
 ro. constituit. Quam opi. non credo veram. Non enim oram eis
 debeo proponere causam, quam coram iudice non allegauit: sed
 eam solum, propter quam ipsum recusauit eod. tit. c. secundo. &
 c. cum specialia. de re iud. Abbate sanc. §. ceterum lib. 6. Possibile
 h est enim, quod propter illam probatam eum reculare nolebam. h
 Nec ob. pra. Decre. postremo. vbi dicitur: vel ex alia iusta causa, & c.
 quia intelligo quod illa fuerit allegata. Item pra. l. c. io. non loquitur
 de recusatione, sed de appellatione a definitiua: in qua non est
 necesse causam specialem allegari, secundum ea, quae not. extr. co.
 cum causam. in fin. Item Decre. constituitis, non loquitur in recu-
 29 satione, sed cum quis impedit promouendum. ¶ Item nunquid
 procedere possunt, & telles recipere de feriato? Argu. quod sic
 ext. de resti. significauerunt Dic contra. extr. de feri. conquestus.
 & ff. de feri. si feriaris. & vide supra, de arbi. §. fin. vers. in forma &
 seq. Sed dato, quod ob hoc sit cassatus processus, nunquid pote-
 runt de nouo procedere? Dicunt quidam, quod sic. ext. de accu-
 sa. qualiter j. argum. tamen contra. extr. de offic. deleg. in literis &
 i ff. de re iudica. iudex. ¶ Item nunquid tres productiones resti-
 30 sionem coram eis, & rotidem dilaciones. Dic quod sic: cum sint iudi-
 ces. ext. de resti. ultra. & capit. in causis. non nimia subtilitas sit par-
 bus damosa. 2. quest. 6. anteriorum. ext. de iudic. dilecti. & cora
 eis telles producentur & reprobabuntur, tanquam coram iudi-
 cibus. extra. de restibus. licet. sed & qui prius fuerint inducti cora
 eis, poterunt produci. extra. eodem. fraternitatis & capitulo, cum
 in tua. Item nunquid consanguineus rei potest esse arbiter actore
 permittente, & contra? Respon. sic. argumentum 3. q. 5. c. 1. ff. de
 ritu nupt. non solum §. de vno quia potest quisque renunciare iu-
 ri sibi competenti. extr. de resti. spolia. c. 1. de re. licet. Alias autem
 eo contradicente non potest. extr. de appel. postremo. 3. q. 5. accu-
 31 satoris. ¶ Quid si arbiter non vult recipere arbitrium? Credo
 k quod sit cogendus. ¶ Nam talis arbiter est necessarius. arg. C. de ad-
 l. iud. diuer. iud. sancimus ante fin. & de app. cum specialia. licet se-
 m. cus sit in arbitrio uoluntario. ff. de arbitris. l. 3. §. 1. nisi ubi prius fue-
 rit in mora. ff. eodem. si cum dies. Respon. primo. Nam & hoc eis
 precipitur in virtute obedientiae. in pra. ca. cum specialia. si tamen
 arbiter alleget iustum impedimentum, puta infirmitatis, & huius-
 modi, quod notorium est, vel de facili de ipso constare potest, iu-
 dex hoc admittere debet, & partem cogere alium eligere. Vel di-
 stinguere, vt s. versu. sed quid si alter. Sed & si sit praesumptio contra
 partem, quod velit tales eligere, ut processus principalis negotij
 diste ratur potest iudex ab ea exigere iuramentum, quod bona fi-
 de talem eligat: quia non debeat probationem arbitrij retardare.
 arg. extr. de elect. cum dilecti. de resti. spoliato. literas. de excep-
 32 n. pastoralis. Sed quis coget eos? dic quod delegatus, uel ordina-
 rius, qui recusat argum. extr. de offic. delega. praterea. & c. pru-
 dentiam. §. pen. & si. quia propter solam exceptionis propositionem,
 non desinit esse iudex, donec probata sit i. §. questio. vlt. ca-
 pitu. fina. secundum leges. In hoc erit quasi executor: quia coget
 mandante praefide, vel rectore prouinciae: vt in pra. l. cum specia-
 lis. & l. apertissimi. & extr. de appel. ad hoc & infra & capit. cum
 32 a te. ¶ Quid si hodie proponatur vna causa suspensionis, cras al-
 tera, vt sic nullus sit finis? Dic quod delegatus statuet terminum,
 intra quem omnes proponat: vt supra §. prox. in fin. & extunc non
 audietur super aliquid, quam non proposuit, nisi de nouo emer-
 gat. extr. de excep. pastoralis. secundum ea, quae not. infra, in titu-
 o de excep. §. nunc videndum. versu. ceterum. Dominus meus o no-
 33 p. tar. q. nisi omnes proponat in libello, p. non audietur deinceps:
 quia praesumitur in dolo versari: argum. extr. de dolo & cont. si
 non de dolo. pos. & propri. ad vltimum. ¶ Sed quid si iudex,
 time recusat, causam alij committit, priusquam re-

q. cusetur. Not. Goff. 4 & dom. meus: quod ante recusationem po-
 test committere: & valet commissio, siue sit ordinarius, vt ff. de
 iur. om. iud. praetor. extr. de fo. compe. si quis contra, siue delegatus.
 arg. extra. de rescrip. c. nonnulli. §. cum autem lites. Licet enim
 recitari possit, nihilominus iurisdictionem recipit, & valet pro-
 cessus coram eo habitus: nisi recusetur, vt extr. de offic. delega. in
 sinuante. in fin. supra, versu. ordinarius. prope fin. quod non pos-
 set, esse, nisi iurisdictionem recepisset. C. de iur. om. iud. primato-
 rum. & l. 1. extra. de foro comp. si diligenti. de offic. deleg. P. & G.
 & c. cum olim. Causa enim suspensionis personam afficit: & non
 iurisdictionem. argu. ff. de diuer. & temp. praescrip. l. an vitium. 2.
 questio. 1. in primis. ff. vt i. pos. si duo. §. non uideor. extr. de offic.
 vica. Romana. Et vitium personale non egreditur personam dele-
 gantis. argum. ff. de excep. l. exceptio. Videtur tamen, quod non
 valet commissio. Nam exceptio quae obstat venditori, obstat &
 emptori. ff. commun. diuid. l. in hoc iudicio. §. si conueniant. ff. de
 contrahend. empt. doli. §. 1. Item si iurisdictione inefficax erat in de-
 legante, & poterat annullari, ergo & in delegato: quia nullus nullus
 iuris, & c. extr. de dona. inter virum & uxorem. nuper. Sed tenent
 not. Goff. sed si iam sit suspensionis exceptio coram eo proposita,
 nequit ulterius committere: argum. praal. Decre. insinuante. in
 r. fin. ¶ Sed nunquid si cui causam commisit, poterit recitari?
 34 ¶ Questio est dominicalis 74. & dic quod non, si tota causa, vel
 simpliciter est sibi commissa, vt in praedictis concordantibus, nisi ex
 alia causa sit suspectus. Si vero delegatus aliquid de causa sibi re-
 feruauit, potest: cum primus, qui recusabilis est, non desierit
 esse iudex, secundum Tan. & G. argum. ff. de offic. pro-
 consul. obseruare. circa fin. imo adhuc potest ad se referuare
 iurisdictionem, & cognoscere vtrum subdelegatus sit suspec-
 ctus: & in primo casu non potest. extr. de offic. delega. super
 35 questionum. §. 2. & fin. ff. de iudi. l. iudicium. Idem notat pa-
 pa. ext. de appel. cum specialia. & Barto. in praed. capit. super qua
 35 s. l. i. §. potest. ¶ Quid si alicui competit recusatio contra iu-
 dicem: & excommunicatio contra partem? Dicit dominus meus
 in summa

ADDITIONES.

a Sedem. ¶ Non placet haec solutio: cum ille solus iurisdictionem non ha-
 beat, vt dictum est supra versu. quid si moritur. facit etiam versu. supra pro-
 xi. bene tamen f. teor. culpam dignam excommunicatione, etiam si per aliu
 impediatur, & haec solum probant hic allegata. Quod autem non possit
 contra extraneum, nec poterit contra iudicem. Non obstat quod scripsi de of-
 fic. delega. si contra vnum. lib. 6. super verbo, non possunt, quia ex duobus
 datus cum clausula, in euentum clausula, alter solus est iudex.
 b Sollicitudinem. ¶ Vide infra, de excep. §. 2. ver. sed si plenius scripti de ex-
 cep. pra. lib. 6. super §. iudex. ¶ Adde Bar. in l. quidam consulebat. ff. de re
 iudic. l. mo. & dom. Anto. in c. super literis. extr. de rescrip. contrarium iu-
 tenentes. vide per episcopum Alex. in capit. secundo requiritur. de appel.
 c Excommunicatus. ¶ In hoc differet ista questio ab illa, ad quam remittit
 hic in fin. quia illa excommunicatio non contingit rescriptum, sed solum ag-
 tem. Sed salua pace illa debuisset isti coniungi, & praecedere.
 d Non potest. ¶ Parec hoc de rescrip. cap. 1. lib. 6.
 e Sollicitudinem. ¶ Vide quod dixi §. si autem. ante fin. & in fin.
 f Allegari. ¶ Coram iudice, & scias quod questio quae ponitur infra versu.
 quid si hodie. praecedere debuisset istam.
 g Probatum. Vincen. ¶ Tan. & Dama. vbi scripsi. ¶ Adde Imolam & Panor. in
 c. postremo. extr. de appel. dom. Anto. in c. cum contingat. de offic. delega.
 & in cap. accedens. el primo. vt lite non contest. sequentes Specul. Quid au-
 tem si non expressit causam in recusat. an possit postea? Dic quod causam
 non expressam poterit exprimere, donec arbitri non sint electi: quia simile
 videmus in appellatione ab interlocutoria, vt in eadem intra decem dies
 possit exprimi causa, quia intra illud tempus possit appellari. Et ita tenet
 Bald. in capit. cum spec. ali. de apdel. & episcopus Alex. post eum.
 h Nolebam. ¶ Facit cle. de appel. appellanti.
 i Iudex. ¶ Et hoc verius, etiam si dicantur habere delegatum, & de hoc vide
 quod not. infra, de sent. prola. §. qualiter. versu. hoc quoque. cum duobus
 versu. sequ. ubi soluitur contrarium de Decre. qualiter.
 k Arbitrium. ¶ Questio ista cum duobus seq. fuit Hostien. in Sum. de offi. de
 lega. ubi de recu. §. qualiter.
 l Cogendus. ¶ Idem Ber. in Decre. suspensionis. in glo. penul. & Aegi. rub. 26.
 m Speciali. ¶ Quod ibi patet in versu. sciantque.
 n Pastoralis. ¶ Remissiones dedi supra, §. prox. versu. quid si praesumptio.
 o Dominus meus. ¶ In prin. §. qualiter. in quaest. vltima.
 p Libello. ¶ Id est, exceptione quam coram iudice proposita, & vide s. ver-
 sicu. sed nunquid coram.
 q Not. Goff. ¶ de appel. postremo. & in Summ. de appel. §. dubitari. & Host.
 in Sum. de offic. deleg. §. vlt. versu. quid si iudex. ¶ Adde vt per episcopum,
 Alexandrinum in c. cum specialia. ubi fere totam hanc materiam explicat.
 r In fin. ¶ Id verum, nisi de accusatoris assensu. quod dic. ut de offic. delega.
 index. lib. 6. ubi etiam probatur quod habetur in sequen. versu.
 f Partem. ¶ Si hoc non contingit iurisdictionem: ut quia iudex est ordina-
 rius impetratus ante excommunicationem, recusatatio praecedere debet, de-
 di remissiones §. §. sit autem, ante fin.

S V M M A R I V M.

a in summa de off. deleg. §. quando debet. quod delegatus potest cogere reculantem, vt coram ordinario excommunicationem probet: arg. ext. de off. ordi. ca. significauit. & C. de iudi. l. fin. Aut cum aduersario arbitros eligat: qui primo de excommunicatione cognoscant: & secundo de causa suspicionis: & sibi ad hoc faciendum terminum præfigere, intra quem nisi fecerit, electio ad auctoriū deuoluatur. arg. ff. de leg. 2. statuliberum. §. Stichum. Vel si id renuat, poterit contra eum tanquam contra contumacem procedere. arg. in prædic. c. suspicionis. & vide versic. quid si reus proponit. infra. de except. §. 2. versic. sed si hoc. ¶ Quid si vnus ex tribus delegatis datus cum clausula, quod si non omnes, &c. recusat vt suspectus. Dicit dom. meus, q. con iudices non suspecti de hoc cognoscant: & ex vi clausule habent hanc potestatem: arg. extr. de off. deleg. cum super abbatia. non ergo tunc arbitri eligentur. **b** Item nec eligentur, cum subdelegatus a delegato recusat: quia hoc coram ipso probabitur delegato, vt dixi supra. eodem §. recusari. in fi. **c** Sed pone, aliquis conuestus est papa: quod episcopus suus eum iniuste excommunicauit. Vnde papa mandat illi episcopo, vt si est ita, reuocet illud: alioquin mandat aliquibus, vt illud reuocent: arg. ext. de rescri. c. ab excommunicato. queritur an episcopus poterit illos reuocare? Videtur q. non, nisi mandatum excedat: cum certum quid sit eis mandatum, vt ext. de appell. nouit. Vincen. contra. **d** Non enim sunt exco- cutores: imo cogitores super interesse, & alij, vt in præl. capit. ab excommunicato. Item pone, quod vnus ex duobus arbitris electis ad cognoscendum de causa suspicionis obijcit. dicit de minoris mens episcopus associandum, vt not. extr. de rescript. dispensa. §. fina. **e** Item no. quod vbi causa committitur episcopo & alijs, iustitiae recusare episcopum ad hoc, ut alij non procedant, ut extr. de offic. deleg. capit. fin. §. idem quoque. & nota se- 37 cundum Vincen. extr. vt lite non contestata. accedens. 2. ¶ Hoc etiam nota, quod in notorijs non est locus recusatōi, vt extra, g. de appel. proposuit. sicut nec appellatōi, vt eod. tit. peruenit. B. argumen. contra 3. quest. 5. quia suspecti. Sed illud de manifestis, & non notorijs. Vel dic, quod in notorijs potest iudex recusari: quia licet factum notorium sit, estimatio tamen est dubia: & in multis potest grauare litigatorem. Secus vbi forte factum notorium est, pro quo certa poen. a lege statuta est, secundum Vincen. **h** In summa not. quod cum agit de turpitudine, sine de conditione iudicis delegati, & causa illa agit coram arbitro vel alio: iudex recusatus debet iurare de veritate super his coram illo, secundum quosdam. argum. de hoc C. de eden. is autem in Authē. de testib. §. r. extr. de appel. cum specialia. §. porro. Sed certe hoc non feruatur, nec videtur fieri debere: quia non debet se procedere, vt infra, in titu. de posit. §. 2. 7. versic. 1. 9. Et quia quando hoc perdat, pro iudice est habendus ut supra, versic. quid si de recusatōe. unde iurare non debet: & quia d. hoc incidenter agitur: secus forte, si principaliter contra eum ageretur. C. de iudi. quod ties. **k** Extr. de appel. interposita in fin. & iunge hic quod not. j. de l. excep. §. iusto. versic. facta agitur.

ADDITIONES.

- a** Quando. ¶ Vltim. versic. ubi plenius quam hic.
- b** Eligentur. ¶ Et sic est approbatum de off. deleg. si contra vnum. li. 6. & vbi id no. Hosti. ubi no. in i. gl.
- c** In fin. ¶ Vide quod ibi dixi.
- d** Vincent. contra 2. ¶ Et Compost. vt ibi scripsi super fin. vltimæ glossæ.
- e** §. fi. ¶ Non recedit ibi in hoc Hosti. sed addit alium lociandum vel subrogandum. ut in Decr. causam qua. 2. de iudi. & de offic. deleg. causam qua. interponebat. q. poterat alius impetrari facta mentione de processu. de re. iur. inter. & scias q. in his verbis Hosti. respectum habuit ad opin. suam. que habet arbitros debere cognoscere de principio iudice pronuntiato suspecto: que non placet. vt dixi in prin. huius §. Dic ergo vt s. ver. sed quid si mori.
- f** Aliis. ¶ Cum claus. la. quod si non omnes, tu frater episcope. alias nil in episcopo speciale.
- g** Peruenit. ¶ Et c. consuluit. r. & tene quod ibi dixi. ¶ Adde plene in c. cum sp. li. §. porro. ext. de app. per episcopum Alex.
- h** Secundum Vincen. ¶ Qui hoc not. in præ. Decr. proposuit. sed de hoc plenius quam hic. vide Inno. super c. cum specialia. in gloss. argue. ultra medium.
- i** Seruatur. ¶ Secundum Vbe. de Bob. ubi de aduocato rei. versic. secundum nouum. char. m. hi. 9.
- k** Quoties. ¶ Subdit Vbe. est tamen contra iudicem in Authen. de testib. §. j. legitur. ¶ Et inde quod not. de excep. c. i. in gl. ex eo quod.

¶ Bald. de Recusatōe.

ETIAM Coram arbitris iuris, qui eliguntur ex necessitate inducta per legem, non habet locum reconuentio: quod est notabile. G. Nec coram eis potest proponi causa, que non est coram iudice allegata, ut s. qualiter autem. vel si. Item q. si unam. G. quod not. pro arbitris statuti communis Perusi, secundum Gul. & non obli. de app. l. scio quia iudex appellatōis est iudex totius causæ generalis, ut per hanc. C. de temp. appell. vide supra. de arbit. s. sed an arbitri. Si in causa suspicionis arbitri sunt discordes, eliguntur tertius. non autem deuoluitur ad superiorem, sicut sunt delegati. versic. item quod si duo. G.

- 1 Actor in causarum discussionibus semper, & in cunctis prior habetur. Excepitur contra actorem de etate.
- 2 Sententia in curatorem lata pro pupillo maiore 14. annis, & minore 25. ualeat contra eum autem non. Pupillo permittitur se deserre.
- 3 Pupillus potens a iudice a tutore, an possit habere curatorem.
- 4 Actor dictus minor habet se maiorem probare.
- 5 Probatio etatis ex aspectu indicari potest a iudice, ubi negatiue ab utraque parte probatur.
- 6 Minorem seipsum dicens, si a iudice petat curatorem, an obijci possit contra curatorem.
- 7 Pupillus si agit sine curatore, licet postea appareat minor: ualeat tamen sententia pro eo lata, sed non contra.
- 8 Pupillo actori an possit iudex deserre iuramentum ad se minorem probandum.
- 9 Minor si sit in iudicio sine curatoris auctoritate, quia forte non habet, uel si habet, non dat auctoritatem, quid iuris.
- 10 Minor uolens fiduciosos dare, uel iurare seruatorum habiturum, an ualebit quod cum eo agitur.
- 11 Opponi potest contra actorem, quod sit pro ligus, demens, surdus, mutus, fatuus uel orphanus.
- 12 Masculo luxurioso an dabitur curator.
- 13 Opponi potest actori in quacunque parte litis, quod est excommunicatus. Excommunicatio minor non repellit ab agendo.
- 14 Opponitur contra actorem, quod deportatus est, qui non agit, nec suo nomine conuenit ut.
- 15 Infamis & a communicatione fidelium separatus, agere non potest.
- 16 Actori opponitur, quod est periturus super re, quam petit, aut quod eam renunciauit.
- 17 Frangenti fidem fides frangatur eidem. Seruus non potest se, uel pro alio agere in civili aut criminali causa.
- 18 Excommunicatus qui non conuenit, sed conuenitur, similis est seruo, qui non accensat, sed accensatur.
- 19 Contumax uel inobediens iudici, debet ei satisfacere quem contempsit.
- 20 Filius familias non potest agere contra patrem, uel contra eum, in cuius est potestate.
- 21 Editum de in ius uocando an locum habeat in casu quo discipulus magistrum, uel iuuenis senem, sine uocato in ius uocato.
- 22 Pater an & quando contra filium possit agere.
- 23 Iudicium nullum est, ubi filius familias etiam maior agit, aut conuenitur sine patris consensu.
- 24 Peculium quomodo diuiditur, aut subadiuiditur, & quid ubi filius familias agit de peculio.
- 25 Peculium castrense, & quasi castrense, quid.
- 26 Filius familias minor 25 annis, uolens agere de peculio castrensi, an habere debeat curatorem.
- 27 Aduentum dicitur, quod ex materna successione, uel alia iusta causa prouenit.
- 28 Profectum est quod filius familias de rebus patris acquirit, seu quod ex eis prouenit.
- 29 Filius familias in dubio quesita, an profectitia presumantur, an aduentitia.
- 30 Filius pupillus obligari non potest, etiam patris consensu.
- 31 Pater an in delictis cuitibus, aut criminalibus cogatur defendere filium.
- 32 Pater agere potest cum filio ubi filij causa patri alias competit.
- 33 Patris consensus non est in castrensi, uel quasi, necessarius.
- 34 Pater uolens consentire filio in casu quo eius consensus necessarius est, potest cogi per iudicem, etiam captis pignoribus.
- 35 Pater an per epistolam uel nuncium, si absens sit, poterit filio agenti consentire.
- 36 Patrem uocari non est necesse in causa filij, ubi conuenitur filius ex causa castrensi.
- 37 Filius familias debet conueniri suo nomine, ubi agit de aduentio peculio, in quo pater nihil habet.
- 38 Filius familias an egeat patris consensu, ubi procuratorio nomine pro alio agitur?
- 39 Filius familias si contra patrem agat, habebit curatorem, cuius officium li- te finita cessabit.
- 40 Preceptum filio familias factum sine patris consensu an teneat.
- 41 Lite contestata cum filio familias sine consensu patris, an pater cogatur consentire?
- 42 Lis non legitime contestata habetur pro non facta.
- 43 Filius familias an possit facere pacem de morte patris: & quomodo possit obligari sine patris consensu?
- 44 Patris consensus generalis, uel mandat generale factum filio, ut agat, uel se defendat in omnibus, & contra quemlibet, uideatur sufficere ad agendum.
- 45 Tutor debet in qualibet parte liti pupillo auctoritatem prestare, sic & pater filio consensum.